

Η ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΙΕΡΑΡΧΩΝ, ΔΙΕΞΟΔΟΣ ΣΤΑ ΣΗΜΕΡΙΝΑ ΑΔΙΕΞΟΔΑ!

ΜΗΝΥΜΑ ΤΟΥ ΣΕΒ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ & ΑΛΜΥΡΟΥ κ. ΙΓΝΑΤΙΟΥ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΟΡΤΗ ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΙΕΡΑΡΧΩΝ

Αγαπητοί μου δάσκαλοι και καθηγητές, αγαπητά μου παιδιά. Εορτάζουμε ξανά τη μνήμη των Τριών Ιεραρχών, του Μεγάλου Βασιλείου, του Γρηγορίου του Θεολόγου και του Ιωάννου του Χρυσοστόμου. Δέκα αιώνες τώρα, η Εκκλησία μας τους τιμά ως προστάτες της Παιδείας. Κάθε χρόνο, τέτοια μέρα, εκτός από τις τιμητικές εκδηλώσεις που δικαίως τους αποδίδονται, καλούμαστε να επαναξιολογήσουμε τις επιλογές μας και τις προτεραιότητές μας σ' αυτόν τον τόσο αυτό ευαίσθητο χώρο της κάθε κοινωνίας, την Παιδεία.

Όλοι γνωρίζουμε καλά πώς πίσω από κάθε πτυχή της σημερινής επώδυνης κρίσης δεν βρίσκονται μόνον αστοχίες προϋπολογισμών και οικονομικών μέτρων. Όσο αυτά παραμένουν επί χάρτου, οι αριθμοί ευημερούν και οι ελπίδες για μία άοριστη και γενικόλογη ανάπτυξη αναπτερώνονται.

Όταν, όμως, οι εξαγγελίες και οι υποσχέσεις προσεγγίσουν την κοινωνία, τότε συναντούν ανθρώπους, όχι μόνον με έλλείμματα οικονομικά αλλά και πνευματικά, ηθικά και άξια.

Τά έλλείμματα αυτού του είδους δεν αντιμετωπίζονται εύκολα, διότι έχουν τη ρίζα τους στα πρώτα χρόνια της ανθρώπινης ανάπτυξης και της θεμελίωσης όλων εκείνων των άρχων και των αξιών, που σηματοδίνουν και καθορίζουν την ανθρώπινη ύπαρξη ἐφ' ὅρου ζωής. Είναι η περίοδος κατά την οποία η κάθε νέα ψυχή διαμορφώνεται και επιλέγει το κριτήριο μεταξύ του σωστού και του λάθους, του ηθικού και του ανήθικου, του ουσιαστικού από το ἐπουσιώδες. Αὐτήν

ἀκριβῶς τί διαμόρφωση καλεῖται νά πραγματώσει ἡ Παιδεία κάθε κοινωνίας, προσδοκώντας νά ἐντάξει στους κόλπους της ἀνθρώπους ὀλοκληρωμένους, ἱκανούς ἐπαγγελματικά, ἀλλά καί ἰσορροπημένους ψυχικά, εὐστροφους νοητικά ἀλλά καί ἐνεργούς πνευματικά.

Ἀποτελεῖ κοινή διαπίστωση πῶς στήν Ἑλληνική κοινωνία ἡ ἰσορροπία αὐτή ἔχει ἀπό δεκαετίες κλονιστεῖ. Παρά τίς διακηρύξεις καί τίς αἰσιόδοξες προοπτικές, ἡ κοινωνία μας, χρόνο μέ τόν χρόνο, συνεχίζει νά ἐντάσσει στους κόλπους της νέα μέλη μέ πλῆθος ἀκαδημαϊκῶν τίτλων, ἀλλά μέ τραγική ἀδυναμία νοηματοδότησης τῆς ζωῆς καί διαχείρισης θεμελιωδῶν ψυχικῶν καί πνευματικῶν ἀναγκῶν.

Σέ αὐτό τό κενό, σέ αὐτό τό ἀδιέξοδο, ἔρχεται νά ἀπαντήσει ἡ σκέψη, ὁ λόγος καί τό συγγραφικό ἔργο τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, κυρίως, ὅμως, ἡ ζωή καί τό παράδειγμά τους. Ἀκριβῶς αὐτό τό τελευταῖο εἶναι πού ἀναδεικνύει περίτρανα τήν αἰτία τῶν δεινῶν τῆς Παιδείας στόν τόπο μας. Περίσσεψαν οἱ σχεδιασμοί καί τά προγράμματα, ὑφιστάμεθα, ὅμως, μία επώδυνη ἀνομβρία ζωντανῶν προτύπων καί ἐμπνευστῶν, ἱκανῶν νά μᾶς ἀπεγκλωβίσουν ἀπό τήν καταναλωτική ἀτομικότητά μας καί νά μᾶς ἐνεργοποιήσουν σέ προσπάθειες ὑλοποίησης ὑψηλῶν ὀραματισμῶν καί πανανθρώπινων πόθων.

Μέ δίψα ἀληθινή ανατρέχουμε στίς τρεῖς Ἁγίες Μεγάλες Πατερικές αὐτές Μορφές καί ἀνακαλύπτουμε ξανά τήν εὐλογημένη σύζευξη γνώσης καί ἥθους, κοσμικῆς ἐπιτυχίας καί ἐσωτερικῆς συγκρότησης, ἀνθρώπινης σοφίας καί Θείας μυστικῆς ἐμπειρίας. Ἐντρυφοῦμε στή συγγραφή καί τήν καταγραφή τῶν λόγων καί

Η ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΙΕΡΑΡΧΩΝ, ΔΙΕΞΟΔΟΣ ΣΤΑ ΣΗΜΕΡΙΝΑ ΑΔΙΕΞΟΔΑ!

Συνέχεια από πύ σελ. 1.

τῶν ἔργων τῶν τριῶν μεγάλων Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας μας, ἀλλά, συγχρόνως, μέσα ἀπό αὐτό, ἀτενίζουμε Ἐκεῖνον, τόν Κύριο Ἰησοῦ Χριστό, ἐπί τοῦ Ὁποίου ἐθεμελίωσαν τό μέγα καί καθοριστικό νόημα καί τόν πρωταρχικό σκοπό τῆς ζωῆς τους: Τήν ὑπέρβαση τῶν ἀνθρωπίνων παθῶν καί τή μεταμόρφωση τῆς ψυχῆς σέ ἀποδέκτη τῆς αἰωνιότητας. Αὐτό ἐβίωσαν οἱ τρεῖς μέγιστοι φωστήρες τῆς τρισηλίου Θεότητος καί αὐτό μᾶς διδάσκουν.

Ἡ διδασκαλία τους ἔρχεται νά δώσει ἀληθινή διέξοδο στά σημερινά ἀδιέξοδα. Ἐνῶ ἡ κοσμική σοφία τῶν καιρῶν μας ἀγωνίζεται νά θεμελιώσει τούς προγραμματισμούς τῆς σπῆ ματαιότητα καί τό πρόσκαιρο τῶν ἀνθρωπίνων δυνάμεων, οἱ Τρεῖς Ἱεράρχες, μέσα ἀπό τήν ἐπίπονη προσπάθεια ἀπόκτησης τῆς θύραθεν σοφίας, ἀλλά καί τόν ἀσκητικό μόχθο μύησης στή Χριστιανική ζωή, μᾶς καλοῦν νά ὑποδεχθούμε τό ἄγγιγμα τοῦ ὑπερχρόνου καί μέ αὐτό νά μπολιάσουμε, νά ἐγκεντρίσουμε, ὅπως λέει ὁ Ἀπόστολος τῶν Ἐθνῶν Παῦλος, τόν δικό μας ἱστορικό χρόνο, ὑπερβαί-

νοντας τή φθορά καί τή διαρκή ἀκύρωση.

Ἡ προσέγγιση τοῦ ἔργου τους, λοιπόν, δέν μπορεῖ νά ἀποτελεῖ μόνον ἀκαδημαϊκή μελέτη. Ὁλοκληρωμένη ἐπίγνωση τῶν καρπῶν τῶν παντοειδῶν τους ἔργων, ποιμαντικῶν, κοινωνικῶν καί πνευματικῶν, προϋποθέτει ἀνάληψη τοῦ ἴδιου ἀγώνα, ἀγώνα πνευματικοῦ, ἀγώνα συνέπειας, ἀγώνα ἀπόκτησης τῶν ἀρετῶν ἐκείνων, πού πλημμυρίζουν μέ νόημα τήν καθημερινότητα, ἀγώνα ἐλπιδοφόρο καί συγχρόνως ρεαλιστικό, ἀγώνα πού καθημερινά χαρίζει χαρά καί ἐνδιαφέρον γιά ζωή, πού τόσο ἀνάγκη ἔχουν στίς μέρες μας, ἰδιαίτερα, οἱ νέοι ἄνθρωποι.

Οἱ Τρεῖς Ἱεράρχες ἀποτελοῦν τέκνα τῆς Ἐκκλησίας, τέκνα τοῦ ἴδιου τοῦ Θεοῦ. Σέ αὐτήν τήν υἰοθεσία καλοῦν καί ἐμᾶς. Μέ τή διαχρονικότητα τοῦ ἔργου τους μᾶς ἐγγυῶνται ὄντως καλύτερες καί φωτεινότερες ἡμέρες, σπριγιμένες στήν ἀδιάφυστη διαβεβαίωση τοῦ Ἀνακαινιστῆ καί Σωτήρα ὄλων μας: «Ἴδου καινά ποιῶ τά πάντα» (Ἄπ. 21, 5).

Μέ ὅλη μου τήν πατρική ἀγάπη,

Ο ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΣΑΣ

† Ο ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ ΙΓΝΑΤΙΟΣ

Ἀντιαιρετικά

«ΜΑΡΤΥΡΕΣ ΤΟΥ ΙΕΧΩΒΑ» Γ'

(συνέχεια ἀπό τό προηγούμενο)

Ζ. Οἱ «Μ.τ.Ἰ.», σέ ἀντίθεση μέ τή διδασκαλία τοῦ Χριστοῦ, τῶν Ἀποστόλων καί τῆς Ἐκκλησίας, δέν τιμοῦν τήν Παναγία, τή «Μπτέρα τοῦ Θεοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ» (Λουκ. 1, 43), πού τίμησε ὁ Πατέρας Θεός καί μακαρίζουν «ὅλες οἱ γενεές» τῶν ἀνθρώπων (Λουκ. 1, 26-35, 43). Δέν τιμοῦν τόν τίμιο Σταυρό τοῦ Χριστοῦ καί τούς Ἁγίους. Εἶναι «ἐχθροί τοῦ Σταυροῦ τοῦ Χριστοῦ» (Φιλίπ. 3, 18). Ἄρνοῦνται τήν ἱερή Παράδοση πού ἄφησαν οἱ Ἀπόστολοι στήν Ἐκκλησία (Α' Κορ. 11, 2, Β' Θεσ. 2, 15 & 3, 6). Ἄρνοῦνται τήν ἀθανασία τῆς ψυχῆς, τήν αἰώνια κόλαση, τήν οὐράνια Βασιλεία τοῦ Θεοῦ, τή σωματική Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ καί τῶν ἀνθρώπων πού δέν εἶναι «Μ.τ.Ἰ.». Δέν ὀνομάζουν τόν Ἰησοῦ Χριστό Κύριο, δηλαδή Θεό (Φιλ. 2, 11). Διδάσκουν ὅτι ἡ γῆ θά παραμείνει αἰώνια καί σύντομα θά ἔρθει ὁ Χριστός στή γῆ, γιά νά βασιλέψει μαζί μέ αὐτούς χίλια χρόνια καί νά κατασφάξει ὅσους δέν θά εἶναι «Μ.τ.Ἰ.» στή φοβερή μάχη τοῦ Ἀρμαγεδώνα. Μέ δύο λόγια, ἀπορρίπτουν κάθε ἱερό καί ὄσιο, πού διδάσκει ἡ Ἐκκλησία, κάθε ἱερό Μυστήριο καί ἀγιαστική, λατρευτική πράξη τῆς.

Η. Οἱ «Μ.τ.Ἰ.» δίκαια ἔχουν χαρακτηριεῖ «ἡ ἀπάτη τοῦ αἰῶνα» (Παναγιώτης Καμπέρης, «Ἡ ἀπάτη τοῦ αἰῶνος», Βόλος 1986). Δέχονται ὡς ἀλήθεια ὅλες τίς αἰρέσεις πού καταδίκασε ἡ Ἐκκλησία. Τό λεγόμενο δῆθεν «ἐπίμαχο ζήτημα» καί ὅ,τι πιστεύουν καί γράφουν καί διδάσκουν εἶναι ἀντιχριστικές καί ἀντιχριστιανικές ψευδολογίες ψευδοπροφητῶν, ἀποκυήματα ἀπό τό «πνεῦμα τῆς πλάνης» (Α' Ἰωάν. 4, 6). Ἡ ἐταιρεία «ΣΚΟΠΙΑ» τῶν «Μ.τ.Ἰ.» καπηλεύεται καί ἐμπορεύεται τήν Ἁγία Γραφή, τόν λόγο τοῦ Θεοῦ. Παράγει καί πωλεῖ αἰρετικές ψευδολογίες, τά ὅποια μεταφέρει στά ἔντυπα πού κυκλοφορεῖ, γεμάτα μέ πλαστές φωτογραφίες καί σκίτσα, ὥστε νά γίνουν πιστευτά ἀπό ὅσους τά διαβάζουν καί δέν γνωρίζουν τήν ἀλήθεια

τῆς Ἁγίας Γραφῆς, μέ σκοπό νά τούς ἐξαπατήσει καί νά τά πιστέψουν (π. Ἐλευθέριος Χάπης, «Τό ξεσκέπασμα τῶν Μαρτύρων τοῦ Ἰεχωβά», Ἀθήνα 1990).

Θ. Ἡ θεοκρατική ἐταιρεία «ΣΚΟΠΙΑ» τῶν «Μ.τ.Ἰ.» πιστεύει ὅτι εἶναι «ἡ μόνη κυβέρνησις τοῦ Θεοῦ στή γῆ», πού πρέπει νά ἐπικρατήσει παντοῦ, ὅτι ὅλες οἱ θρησκείες, οἱ κυβερνήσεις καί τά οικονομικά συστήματα ὑπηρετοῦν τόν Ἀντίχριστο (666), γι' αὐτό πρέπει νά καταργηθοῦν. Ἄρα, ἡ ἐταιρεία αὕτη εἶναι μιά ὑποὐλη βόμβα στά θεμέλια τῆς ἐλευθέρου κοινωνίας. Χιλιάδες «Μ.τ.Ἰ.», πού κατάλαβαν τά ψέματα πού διδάσκει, ἔφυγαν καί φεύγουν ἀπό αὐτή, κάνοντας συγκλονιστικές ἀποκαλυπτικές καί διδακτικές ὁμολογίες ὅπως οἱ ἐξῆς:

«...Χρόνια, ναί, δεκαετίες ὀλόκληρες ὑποταχθήκαμε ἀπόλυτα σέ μιά δικτατορική ὀργάνωση. Τώρα ὀφείλουμε νά ἀναγνωρίσουμε ἀπόλυτα ὅτι πέσαμε θύματα ἀπάτης στό ὄνομα τοῦ Θεοῦ καί τῆς Ἁγίας Γραφῆς... φαινομενικά ἐπιχειρήματα μᾶς ἐξαπάτησαν πονηρά... Ἡμασταν ἀφοσιωμένοι ὑπηρετές παντοδύναμης ἀπατηλῆς ὀργάνωσης! Γιά ὄνομα τοῦ Θεοῦ, προφυλάξτε τούς ἀνθρώπους ἀπό τήν ἀπάτη τῶν «Μ.τ.Ἰ.», πού κρατᾶνε στά χέρια τους τήν Ἁγία Γραφή... Ἡ προφασισζόμενη ἀλήθειά τους δέν εἶναι ἀλήθεια...» (Γκύντερ Πάπε, Γερμανός, πρῶν ὑψηλόβαθμο στέλεχος τῶν «Μ.τ.Ἰ.» Ἀπόσπασμα ὁμιλίας του μέ θέμα: «Μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβά στήν πόρτα σας. Ποιοί εἶναι; Τί θέλουν;»). Ὅσα διδάσκουν οἱ «Μ.τ.Ἰ.» εἶναι τερατώδη ψέματα.

Ι. Ὁ Χριστός εἶναι «ἡ ὁδός καί ἡ ἀλήθεια καί ἡ ζωή» (Ἰωάν. 14, 6). Αὐτός ἔφερε τήν ἀλήθεια στόν κόσμο (Ἰωάν. 1, 17). Ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία εἶναι ὁ στῦλος καί ἡ στέρεη βάση τῆς ἀλήθειας τοῦ Χριστοῦ, πού διδάσκει μέ ἀκρίβεια τή διδασκαλία Του. Ὁ Χριστός δέν δίδαξε τίς πλάνες τῶν «Μ.τ.Ἰ.», οἱ ὅποιοι, ἂν καί δέν πιστεύουν στή Θεότητα τοῦ Χριστοῦ, ὀνομάζονται χριστιανοί, γιά νά ἐξαπατοῦν τούς ἀθώους χριστιανούς. Οἱ «Μ.τ.Ἰ.» ἔχουν ἀλλάξει τήν ἀλήθεια τοῦ Θεοῦ μέ τό ψέμα. Δέν ἔχουν καμία σχέση μέ τόν Θεό (Β' Ἰωάν. 7, 11). Εἶναι παναρρετικοί.

Ἀρχιμ. Ἀθανάσιος Κολλᾶς, Ἱεροκίρυξ, τ. Καθηγητής

Τριώδιον κατανυκτικόν

ΤΟΥ ΑΡΧΙΔΙΑΚΟΝΟΥ ΙΩΗΛ ΠΟΔΑΡΟΠΟΥΛΟΥ

Μία από τις πλέον σημαντικές περιόδους του εκκλησιαστικού έτους είναι αυτή του Τριωδίου, ή οποία αρχίζει με τον Έσπερινό της Κυριακής του Τελώνου και του Φαρισαίου και τελειώνει με τον Έσπερινό του Μεγάλου Σαββάτου. Λαμβάνοντας το όνομά της από το όμώνυμο λειτουργικό βιβλίο, αποτελεί χρόνο ποικιλότροπου πνευματικού άνεφοδιασμού των πιστών, στή δύσκολη πορεία τους προς την τελειότητα του Ευαγγελίου¹.

Καθοριστική χρησιμότητα για την επίτευξη του παραπάνω άνεφοδιασμού έχουν τα μέσα, που πολύ σοφά όρισαν οι Πατέρες της Έκκλησίας μας, δηλαδή η αυστηρότερη νηστεία, ή ειλικρινής μεάνοια, ή προσευχή και οι αυξημένες σέ αριθμό και χρόνο ιερές ακολουθίες. Παράλληλα, τοποθέτησαν να εορτάζουμε την περίοδο αυτή και κάποια γεγονότα, ή αλληλουχία των οποίων ομοιάζει με πνευματική κλίμακα, που επιφυλάσσει ως υπερῶ, για όσους αποφασίσουν αγωνιζόμενοι να την ανέβουν, την εσωτερική συμμετοχή -απαλλαγμένη από επιπόλαιους συναισθηματισμούς- στή Άκραντα Πάθη, αλλά και στή άρρητη χαρά της Άναστάσεως.²

Έτσι, μόλις τρεις εβδομάδες πριν ξεκινήσει τό «στάδιο των αρετών»³ της Μεγάλης Τεσσαροκοστής, επειδή πρώτο όπλο για την απόκτησή τους είναι ή ταπείνωση⁴, έρχεται ή πρώτη Κυριακή του Τριωδίου να μάς προπαρασκευάσει, με τί γνωστή παραβολή του Τελώνου και του Φαρισαίου. «Πās ό ύψων έαυτόν ταπεινωθήσεται, ό δέ ταπεινων έαυτόν ύψωθήσεται»⁵, μάς βεβαιώνει ό Κύριος, ξεκαθαρίζοντας ότι οι πολλές αγαθοεργίες του ανθρώπου δέν είναι ικανές να τον δικαιώσουν μπροστά στον Θεό, όταν συνοδεύονται από τό μέγιστο εμπόδιο κάθε αρετής, την υπερηφάνεια.

Άκολουθεί ή Κυριακή του Άσώτου, κατά την οποία εορτάζουμε όλοι άνεξαιρέτως, βλέποντας κοινά σημεία της δικής μας ζωής σέ κείνη την τραγική κατάσταση της άμαρτίας, που βρέθηκε ό Άσωτος Υίός. Καλείται ό καθένας μας, όσα πολλά και μεγάλα άνομήματα έχει διαπράξει, να έλθει «εις έαυτόν»⁶ και με ειλικρινή και έμπρακτη μεάνοια να επιστρέψει στήν άγκαλιά του ελεήμονος Θεού. Για να αποφευχθεί, όμως, ή άμέλεια της μεάνοιας και ή επιμονή στήν άμαρτία, όσων έλπίζουν μόνο στήν άκρα φιλανθρωπία του Θεού, οι Πατέρες έταξαν την άμέσως επόμενη Κυριακή την άνάμνηση της Δευτέρας Παρουσίας του Κυρίου, ύπενθυμίζοντάς μας ότι, εκτός από φιλάνθρωπος, είναι και δίκαιος Κριτής και αποδίδει «έκάστῳ κατά τά έργα αυτού».⁷

Τήν παραμονή της ένάρξεως του «μεγάλου πελάγους» της νηστείας⁸, ένθυμούμαστε την έξορία των Πρωτοπλάστων από τον Παράδεισο, λόγω της παρακοής τους στον Θεό, μίν τρώντας την πρώτη Του έντολή, εκείνη της νηστείας. Η ένθύμηση αυτή αποσκοπεί στήν κατάδειξη της σπουδαιότητας της νηστείας και της ύπακοής στή θεία προστάγματα, διά των οποίων μπορούμε πάλι να επανέλθουμε στήν άρχαία μακαριότητα.⁹ Παράλληλα, από τό Ευαγγέλιο της ήμέρας διδασκόμαστε ότι προϋπόθεση και όρος της συγχώρησης των δικών μας άμαρτιών από τον Θεό είναι ή εκ μέρους μας παραχώρηση συγχώρησης προς τους άδελφούς μας.

Είσερχόμενοι, λοιπόν, άλληλο-συχωρημένοι στή Μ. Τεσσαροκοστή, φθάνουμε στήν πρώτη της Κυριακή, κατά την οποία δέν εορ-

τάζουμε πανηγυρικά μόνο την άνασπίλωση των άγιων εικόνων, αλλά τον γενικότερο θρίαμβο της Όρθοδοξίας έναντι όλων των αίρέσεων, ώστε οι πιστοί να πορευόμαστε σταθερά στή μόνη άσφαλή όδό σωτηρίας, που χαράζει αιώνες τώρα άπαρασάλευτα ή Όρθόδοξη Έκκλησία. Στόν θρίαμβο αυτό συνετέλεσαν, κατά καιρούς, και οι άγιασμένοι Ίεράρχες, οι όποιοι στάθηκαν πράγματι ως «Έκκλησίας τό στήριγμα»¹⁰, άντικρούοντας, κατόπιν θείου φωτισμού, τις διάφορες κακοδοξίες. Ένας έξ αυτών είναι και ό κορυφαίος διδάσκαλος των

όρθοδόξων Δογμάτων, ό Άγιος Γρηγόριος ό Παλαμάς, ό όποιος τιμάται την Β΄ Κυριακή των Νηστειών, ως συνέχεια, τροπον τινά, της Κυριακής της Όρθοδοξίας.

Φθάνοντας, σχεδόν, στό μεσοδιάστημα της Σαρακοστής και έχοντας ήδη περάσει από άρκετές βαθμίδες της πνευματικής κλίμακας του Τριωδίου, προβάλλει ή Έκκλησία μας τον Τίμιο Σταυρό, ώστε προσκυνώντας Τον να λάβουμε χάρη και δύναμη, να δούμε «ψυχικώς αγαλλόμενοι»¹¹ την αυγή της Άναστάσεως και κατόπιν, θαρρύντες, να τελειώσουμε τον πνευματικό άγώνα που ξεκινήσαμε έναντι των παθών μας. Χρησιμώτατο βοήθημα γι' αυτόν τον άγώνα είναι και οι περί αρετής τριάντα λόγοι ή άλλιως «Κλίμαξ», του Άγίου Ίωάννου του Σιναΐτου, του όποιου τί μνήμη εορτάζουμε την Τετάρτη Κυριακή των Νηστειών.

Πλησιάζοντας στό τέλος του ψυχωφελούς σταδίου, «πρός διέγερσιν των ραθύμων... εις μεάνοιαν»¹², αλλά και άποφυγή της άπόγνωσης των άμαρτωλών, τιμούμε τί μνήμη της Όσίας Μαρίας της Αιγυπτίας. Η ίδια, βυθισμένη στον βόρβορο

της άμαρτίας, έφθασε την καθάρτητα των Άγγέλων, παραμένοντας για όλους πρότυπο και κίνητρο ουσιαστικής μεάνοιας.

Τελευταία σκαλοπάτια πριν φθάσουμε στή σωτηρία Πάθη, είναι οι εορτές του Λαζάρου και των Βαΐων, που μάς βεβαιώνουν για την «κοινή Άνάσταση» και για την είσοδό μας στήν καινή Βασιλεία «της άθανάτου ζωής», μαζί με τον «Νικητή του θανάτου»¹³. Η είσοδος, όμως, αυτή προαπαιτεί να έχουμε συμπορευτεί και συσταυρωθεί μαζί Του, αφού καθάρισουμε τί διάνοιά μας και νεκρώσουμε για χάρη Του τον έαυτό μας ως προς τις ήδονές του βίου¹⁴, με τά άσφαλή μέσα, που ή Έκκλησία άριστοτεχνικά μάς προσφέρει καθ' όλη την περίοδο του Τριωδίου.

1. Π.Β. Πάσχος, «Έρωσ Όρθοδοξίας», Άποστολική Διακονία, Έκδοσις Ε΄ 2006.

2. Όμοίως.

3. Β΄ Ίδιόμελο Αΐνων, Όρθρος Κυριακής της Τυρινής, Τριώδιον.

4. Συναξάριον Όρθρου Κυριακής Τελώνου και Φαρισαίου, Τριώδιον.

5. Λουκ. ιβ΄, 14.

6. Λουκ. ιε΄, 17.

7. Συναξάριον Όρθρου Κυριακής της Άπόκρεω, Τριώδιον.

8. Ίδιόμελο Άποστίχων Κυριακής της Τυρινής έσπέρας, Τριώδιον.

9. Συναξάριον Όρθρου Κυριακής της Τυρινής, Τριώδιον.

10. Άπολυτίκιον Άγίου Γρηγορίου Παλαμά.

11. Όδη α΄, Κανών Κυριακής της Σταυροπροσκυνήσεως, Τριώδιον.

12. Συναξάριον Όρθρου Ε΄ Κυριακής των Νηστειών, Τριώδιον.

13. Άπολυτίκιον Έορτής.

14. Ίδιόμελο Αΐνων Όρθρου Μ. Δευτέρας, Τριώδιον.

Σπουδή στην Παύλεια Θεολογία στις Ίε

Συνεχίστηκε και κατά τό παρελθόν δίμηνο ή σπουδή τῶν Κληρικῶν μας στην Παύλεια Θεολογία, στο πλαίσιο τῶν μηνιαίων Ίερατικῶν Συνάξεων, στο Συνεδριακό Κέντρο Θεσσαλίας.

3η ΙΕΡΑΤΙΚΗ ΣΥΝΑΞΗ (13 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2016)

Ἡ Γ΄ Ίερατική Σύναξη πραγματοποιήθηκε στις 13/12, με πρώτο ὁμιλητή τόν **κ. Χαράλαμπο Ἀτσιαζίδη**, Ἀναπληρωτή Καθηγητή τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Α.Π.Θ., ὁ ὁποῖος ἀνέπτυξε τό θέμα «Χριστολογικοί ὕμνοι, ὁμολογίες καί κατηχήσεις στις Ίπιστολές τοῦ Ἀπ. Παύλου, ὡς ἔκφραση τῆς πρωτοχριστιανικῆς καί Παύλειας Θεολογίας».

Στήν εἰσήγησή του ἐπεχείρησε μιά συνοπτική ἀναφορά στή θεολογία τοῦ πρώτου χριστιανισμοῦ, ὅπως αὐτή διαμορφώθηκε μετά τό Πάθος καί τήν Ἀνάσταση τοῦ Ἰησοῦ, ἀπό τούς αὐτόπτες καί αὐτήκοους μάρτυρες τοῦ Κυρίου.

Ἀρχικά, περιέγραψε πῶς ἡ θεολογία τοῦ πρώτου Χριστιανισμοῦ διαμορφώθηκε, πρῖν τό 55 μ.Χ., στις πρῶτες κοινότητες τῆς Ἱερουσαλήμ καί τῆς περιοχῆς γύρω ἀπό αὐτή καί τῆς Ἀντιόχειας, τοῦ Ὁρόντη (Συρία) καί τῆς πε-

ριοχῆς γύρω ἀπό αὐτή. Στή συνέχεια ἐπεσήμανε ὅτι, μετά τό 55 μ.Χ., ὁ Ἀπόστολος Παῦλος, κυρίως, ἐνέταξε τή θεολογία τοῦ πρώτου Χριστιανισμοῦ στις ἐπιστολές του καί τί συνδύασε μέ τί δική του θεολογία.

Ἐπίσης, περιέγραψε πῶς ἡ θεολογία τοῦ πρώτου Χριστιανισμοῦ μᾶς παραδόθηκε μέ τί μορφή τῶν χριστολογικῶν τίπων «Χριστός (Ἰησοῦς Χριστός)», «κύριος» καί «υἱός Θεοῦ», ὁμολογιῶν πίστεως (π.χ. Α΄ Κορ. 15, 3β-5, Α΄ Κορ. 8, 6), καί ὕμνων καί κειμένων (π.χ. Φιλ. 2, 6-11).

Τέλος, ἀναφέρθηκε στο περιεχόμενο τῆς θεολογίας τοῦ πρώτου Χριστιανισμοῦ καί τόνισε ὅτι αὐτή ἔχει ὡς κέντρο τῆς τόν Ἰησοῦ Χριστό (Χριστολογία) καί τί σωτηρία πού αὐτός προσκομίζει στόν κόσμον (Χριστολογία).

Δεύτερος ὁμιλητής ἦταν ὁ **Πρωτ. Ἰωάννης Σιαδαρέσης**, Ἀναπληρωτής Καθηγητής τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Α.Π.Θ., ὁ ὁποῖος μίλησε μέ θέμα «Σωτηριολογικές προεκτάσεις καί ποιμαντικές ἐφαρμογές τῆς Παύλειας Θεολογίας».

Ὁ π. Ἰωάννης προέβαλε τόν Ἀπόστολο Παῦλο ὡς Βιβλικό Θεολόγο, πού ἐπιχειρεῖ, μέ τά κείμενά του στήν Κ. Διαθήκη, νά κατανοήσει, μέ τήν ἐπισημάνει πού κάνει, τήν προφητική μαρτυρία τῆς Π. Διαθήκης γιά τί δημιουργία τοῦ κόσμου, γιά τήν «κατ' εἰκόνα καί καθ' ὁμοίωσιν Θεοῦ» πλάση τοῦ ἀνθρώπου καί τέλος γιά τό ξεστράτημα τῆς δημιουργίας ἐξ αἰτίας τῆς παρέμβασης τοῦ διαβόλου.

Κατόπιν, καί ἐν ὄψει τῶν Χριστουγέννων, ἐπέμεινε ὅτι ἡ σάρκωση τοῦ Λόγου καί οἱ συνέπειές τῆς γιά τήν ἀνθρωπότητα ἀποτελοῦν γιά τόν Παῦλο τομή στή θεολογία του καί γιά μᾶς ξεκίνημα καινούριας ζωῆς. Πολλά κεί-

μενα τοῦ Ἀποστόλου Παύλου δείχνουν τήν ἀλήθεια αὐτή.

Ὁ π. Ἰωάννης παρουσίασε τό ἀποστολικό ἀνάγνωσμα τῆς ἡμέρας τῶν Χριστουγέννων καί ἐπέμεινε στους στικ. Γαλ. 4, 4-5. Ἐδῶ ἔδωσε, ἀρχικά, τήν ἔννοια τοῦ «πληρώματος τοῦ χρόνου», τό ὁποῖο εἶδε ἀπό τί μία ὡς ὄριμανση τῆς ἐκστατικῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ πρὸς τόν ἄνθρωπον καί ἀπό τήν ἄλλη ὡς τό τέλος κάθε ἐλπίδας τοῦ ἀνθρώπου ἀπό ἐγκόσμους σωτήρες. Ἀκολουθῶς, ἐπέμεινε στή σάρκωση τοῦ Λόγου, πού σημαίνει ἔλευση στόν κόσμον τῆς σαρκωμένης ἀγάπης τοῦ Θεοῦ καί υἰοθεσία τῶν ἀνθρώπων. Ἐνδιαφέρον εἶχε τό ὅτι ὁ π. Ἰωάννης ἔδειξε τήν ἔμπρακτη συμπεριφορά τοῦ Παύλου ἔναντι τῆς σαρκωμένης ἀγάπης καί ὑπέδειξε τήν ἐκ μέρους μας ἀναζήτηση, μέσα στις ἐπιστολές τοῦ Παύλου, τῶν πολλῶν στοιχείων πού στηρίζουν τήν ἀπόλυτη αὐτή ἀγάπη καί ὄχι τήν προβολή «κοσμικῶν» συμπεριφορῶν.

Ἀκολουθῶς, ὁ εἰσηγητής συνέχισε μέ κείμενα τοῦ Παύλου πού προβάλλουν τό μυστήριο τοῦ Σταυροῦ τοῦ Χριστοῦ ὡς γεγονός πού συνελήφθη ἀπό τόν Θεό στήν ἄχρονον αἰωνιότητα καί φανερώθηκε ἐν χρόνῳ-ἱστορικά στόν Γολγοθά.

Στό γεγονός αὐτό συναντιέται Θεός καί ἄνθρωπος. Τό γεγονός τοῦ Σταυροῦ, ὅταν ἐγκολπώνεται ἡ Ἐκκλησία, ὡς πράξη καθημερινή, εἶναι σημεῖο δύναμης καί νίκης τῶν πιστῶν.

4η ΙΕΡΑΤΙΚΗ ΣΥΝΑΞΗ (24 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 2017)

Ἡ Δ΄ Γενική Ίερατική Σύναξη πραγματοποιήθηκε στις 24/1, με ὁμιλητή τόν **κ. Χρήστο Καρακόλη**, Ἀναπληρωτή Καθηγητή τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, ὁ ὁποῖος μίλησε μέ θέμα «Ἡ περί δικαιοσύνης τοῦ Θεοῦ διδασκαλία τοῦ Ἀποστόλου Παύλου».

Ὁ ὁμιλητής ἐπεσήμανε ὅτι «γιά νά ἀντιληφθοῦμε πῶς λειτουργεῖ ἡ Θεία δικαιοσύνη, σύμφωνα μέ τί θεολογία τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, πρέπει νά βάλουμε στή θέση τοῦ δικαστή τόν Θεό καί στή θέση τοῦ ἀμαρτωλοῦ τόν κάθε ἄνθρωπον. Ὁ Θεός δέν εἶναι ἀπλῶς δικαστής τῆς ἀνθρωπότητας, ἀλλά καί πατέρας τοῦ κάθε ἀνθρώπου ξεχωριστά. Αὐτό σημαίνει ὅτι δέν κρίνει ψυχρά, ἀλλά κρίνει μέ ἀγάπη. Ἐάν ὁ Θεός ἔκρινε «ψυχρά» καί «ἀντικειμενικά», κατά τήν ἀνθρώπινη λογική, τότε θά ἔπρε-

πε νά καταδικάσει ὅλους ἀνεξαιρέτως τούς ἀνθρώπους, διότι ὅλοι ἔχουν ἀμαρτήσει, ὅλοι παρέβησαν τόν Νόμον του καί ὅλοι εἶναι ἐκτεθειμένοι ἀπέναντί Του. Ἀλλά ὁ Θεός, ἀκριβῶς λόγω τῆς ἀγάπης Του, δέν περιμένει ἀπλῶς τόν ἀμαρτωλό, γιά νά τόν κρίνει. Ἐχει προβεῖ, προηγουμένως, στις

ρατικές μας Συνάξεις

δέουσες ενέργειες, ώστε να δημιουργηθούν οι προϋποθέσεις της δικαίωσης του άμαρτωλού. Πρόκειται για την εφαρμογή του σχεδίου της Θείας Οικονομίας: 'Ο Υιός του Θεού γίνεται άνθρωπος, προσλαμβάνει την ανθρώπινη φύση, πεθαίνει πάνω στον Σταυρό και έτσι μαζί του πεθαίνει και η άμαρτία όλκληρης της ανθρωπότητας. Έτσι, η ανθρώπινη φύση είναι πιά απαλλαγμένη από τό άχθος της άμαρτίας. Πώς, όμως, τό κάθε ανθρώπινο πρόσωπο οικειώνεται αυτήν τί δωρεά; Μέσω της πίστης στον Χριστό και της μετοχής στο σώμα Του, πού είναι η Έκκλησία. Μέ την προϋπόθεση, λοιπόν, της πίστης και της εκκλησιαστικής συσσωμάτωσης ο Θεός άθώνει και δικαιώνει τον άμαρτωλό άνθρωπο. Έτσι, η δικαιοσύνη του Θεού συνίσταται, ουσιαστικά, στο έλεός Του και δέν αντιστοιχεί προς την ανθρώπινη δικαιοσύνη. Διότι στα ανθρώπινα πράγματα δέν γίνεται κάποιος άθως νά αναλάβει την ευθύνη για τά παραπτώματα των άλλων, όπως πράττει ο Ίησους Χριστός μέ τον σταυρικό του θάνατο. Επίσης, στα ανθρώπινα πράγματα δέν είναι δυνατόν ένας ένοχος νά θεωρηθεί άθως και δίκαιος, μόνο και μόνο επειδή αποδέχεται τίς πράξεις δικαιοσύνης κάποιου άλλου προσώπου και πιστεύει σέ αυτές. Όμως, έτσι ακριβώς λειτουργεί η θεία δικαιοσύνη. Ποιά, όμως, είναι η εξέλιξη και η πορεία του ανθρώπου μετά την άθωση και τί δικαίωσή του από τον Θεό; Πλέον, έχει συντελεστεί μέσα του μία οντολογική αλλαγή. Ένω πριν από τί δικαίωσή του είναι δέσμιος της άμαρτίας, πλέον λόγω αυτής είναι ελεύθερος από την καταδυναστεία της και μπορεί νά άσκήσει τίς άρετές. Η άσκηση των άρετων δέν είναι κάτι τό φυσικό, διότι ο δικαιωθής συνεχίζει νά ζει έντός του πεπρωκότος κόσμου, στον όποιο συνεχίζει νά κυριαρχεί η άμαρτία. Έπομένως, είναι επιρρηπής στή δύναμη της άμαρτίας και μπορεί θεωρητικά νά ξανακυλήσει σέ αυτήν. Όμως, τώρα έχει, πλέον, τί δυνατότητα της επιλογής και μπορεί, αν θέλει και αν άγωνιστεί, νά νικήσει, μέ τί χάρη και τί βοήθεια του Θεού, την άμαρτία, αφού ήδη ο Χριστός την έχει νικήσει για λογαριασμό του. Η δικαίωση του ανθρώπου, μέ άλλα λόγια, δέν οδηγεί στον πνευματικό έφησυχασμό, αλλά σέ έναν έντονο πνευματικό άγώνα, ο όποιος όλκληρώνεται στο τέλος της παρούσας ζωής, μετά την όποία επέρχεται η όριστική σωτηρία.

Άκολούθησε συζήτηση επί των εισηγήσεων και η σύνοψη των συμπερασμάτων από τον Σεβ. Μητροπολίτη Δημητριάδος κ. Ίγνάτιο.

Ένημέρωση για θέματα ένδοικογενειακής βίας και τό προσφυγικό – μεταναστευτικό

Στή συνέχεια, έγινε έννημέρωση σχετικά μέ τί λειτουργία του Ξενώνα Φιλοξενίας Γυναίκων-Θυμάτων βίας του Δήμου Βόλου από την κ. **Μαρία Βλάχου**, καθώς και για τους τρόπους παραπομπής και τί διαδικασία αξιολόγησης των περιστατικών θυμάτων βίας από την κ. **Βάσω Μακρυγιάννη**.

Ό Σεβασμιώτατος ευχαρίστησε τίς δύο όμιλήτριες και άναφέρθηκε στή συμβολή της Τοπικής μας Έκκλησίας στήν πρόληψη και αντιμετώπιση του προβλήματος, σέ άριστη συνεργασία μέ τους άρμόδιους φορείς. Έξηρε δέ την προσφορά και τό έργο του Άρχιμ. Σεβαστιανού Ζερβού, ο όποιος είναι ο έντεταλμένος της Έρας Μητροπόλεως στα ζητήματα της ψυχολογικής στήριξης δοκιμαζομένων ανθρώπων.

Έπ' ευκαιρία ο κ. Ίγνάτιος άναφέρθηκε και στήν στάση της Έκκλησίας μας στο μεταναστευτικό και προσφυγικό ζήτημα, πού άπασχολεί έντονα την Έλληνική κοινωνία.

Μίλησε για τί διακριτική όσο και καθοριστική συνεισφορά του Σ.Σ.Κ. Βόλου «Ό Έσταυρωμένος», ο όποιος, μέ επικεφαλής τον Πρωτ. Θεόδωρο Μπατάκα, δίδει καθημερινά την καλή μαρτυρία της Έκκλησίας μας στο όνομα του Ίησου Χριστού.

Μίλησε εκτενώς για τό κλίμα άγαστής συνεργασίας πού έχει διαμορφωθεί μέ όλους τους τοπικούς φορείς, γεγονός πού φάνηκε ξεκάθαρα στήν πρόσφατη πανηγυρική ύποδοχή των παιδιών των φιλοξενουμένων μεταναστών και προσφύγων σέ σχολική μονάδα της πόλης μας, γεγονός πού λειτουργεί ύποδειγματικά προς κάθε κατεύθυνση.

Βιβλιοπαρουσίαση

ΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΣΤΕΡΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΘΑΛΑΣΣΑΣ

Πρωτηρ. Θεόδωρου Β. Μπατάκα

Ό Πρωτοπρεσβύτερος π. Θεόδωρος Βασ. Μπατάκας, Έφημέριος του Έρω Μητροπολιτικού Ναού Άγίου Νικολάου Βόλου, γέννημα-θρέμμα του ιστορικού θαλασσοχωριού Τρίκερι, τέκνο ευσεβούς οικογένειας μέ πατέρα τον μακαριστό καπετάν-Βασίλη, πεπειραμένο τεχνίτη ψαρά, ένωτίσθηκε από τά παιδικά και έφηβικά του χρόνια θαλασσινές περιπέτειες, ιστορίες, παραμύθια, πού του διηγούνταν οι γονείς και η γιαγιά του κοντά στο τζάκι τό χειμώνα ή σέ δροσερό άπόσκιο της αύλης τό καλοκαίρι, αλλά και ο ίδιος συγκράτησε μνήμες των νεανικών κοντά στή θάλασσα βιωμάτων, των συγκινήσεων από τίς προσκυνηματικές όδοιπορίες, διανυκτερεύσεις στο Άγιον Όρος, των έντυπώσεων από τίς επισκέψεις, διαμονές σέ παραθαλάσσια ή όρεινά χωριά κατά τίς θερινές διακοπές. Όλα αυτά μαζί μέ παραμυθένιες διηγήσεις και παραμύθια πού ο ίδιος συνέθεσε μέ τό θεόδοτο μυθολογικό χάρισμα, τό όποιο περίτρανα απέδειξε ότι διαθέτει, τά άφηγούνταν, μέ τί σειρά του, στα παιδιά του και τώρα τά λέει στα έγγονάκια του, αφού τά κατέγραψε σ' έναν τόμο 182 σελίδων μέ τίτλο «Λόγια της στεριάς και της θάλασσας», τά εξέδωσε από τον Σύλλογο Συμπαραστάσεως Κρατουμένων Βόλου «Ο ΕΣΤΑΥΡΩΜΕΝΟΣ», στού όποίου τό Δ.Σ. είναι Πρόεδρος.

Άπό αυτές τίς «χαριτωμένες άφηγήσεις, τά παραμυθένια διηγήματα» (Α' Μέρος) και τά «παραμύθια» (Β' Μέρος) πηγάζουν άβίαστα ζείδωρα ψυχαφελή διδάγματα για μεγάλους και μικρούς όπως: άκλόνητη πίστη στον Χριστό, την Παναγία, τους Άγίους, εκζήτηση της βοήθειας Τους στις δυσκολίες κι άδιέξοδα της ζωής, σεβασμός, ύπακοή των τέκνων στους γονείς, έμπρακτη άγάπη προς τον συνάνθρωπο, σεβασμός και προστασία του φυσικού περιβάλλοντος, άνιδιοτέλεια, τιμιότητα στις διαπροσωπικές σχέσεις, προσοχή των νέων σέ κάθε βήμα της ζωής τους, διότι έλλοχεύουν πάμπολλοι κίνδυνοι ήθικής παρεκτροπής κι άπώλειας, διακριτική, ευγενική συμπεριφορά προς άσθενείς, άναξιοπαθούντες κ.ά. κατευθυντήριες συμβουλές.

Και αυτά προσφέρονται στον άναγνώστη μέ ευαισθησία, άμεσότητα, ρέοντα, γλαφυρό λόγο, ευχάριστη-χιουμοριστική σ' όρισμένα σημεία-πλοκή πού κρατούν άμείωτο τό ένδιαφέρον του, τον προβληματίζουν θετικά και τον διδάσκουν. Τά κείμενα πλουμίζονται μέ ευχάρακτα σκίτσα του συγγραφέα σχετικά μέ τό περιεχόμενό τους προς τεκμηρίωση.

Έξάιρετο, τερπνό έντρύφημα ψυχής, ήθοπλαστικό άνάγνωσμα γονέων προς έλληνορθόδοξη διαπαιδαγώγηση των τέκνων τους στους καιρούς μας πού τό έντυπο ή ηλεκτρονικό παιδικό άνάγνωσμα είναι επηρεασμένο από ξένα προς τί γνήσια του Γένους μας παράδοση στοιχεία και ένέχει κινδύνους άλλοτριώσεως της νεανικής ψυχής.

Μέ τά θερμά συγχαρητήριά μας προς τον άνύστακτο, ταπεινό έργατή του Θεού π. Θεόδωρο συνιστούμε εκθύμως τό πόνημά του νά καταστεί κτήμα κάθε οικογένειας.

ΓΙΑΝΝΗΣ Δ. ΠΑΤΡΙΚΟΣ, Φιλόλογος

Διατίθεται – για φιλανθρωπικούς σκοπούς – στα εκκλησιαστικά βιβλιοπωλεία της πόλεός μας, στα Γραφεία του «ΕΣΤΑΥΡΩΜΕΝΟΥ» (Κ. Καρτάλη 152, στο Βόλο) και στον Έρω Μητροπολιτικό Ναό Άγίου Νικολάου Βόλου.

Συνέντευξη του Σεβ. Μητροπολίτου

Βαρουσήμαντη συνέντευξη στην **εφημερίδα The Huffington post Greece** παρέχώρησε (30/12) ο Σεβ. Μητροπολίτης Δημοτριάδος κ. Ἰγνάτιος, στο πλαίσιο της επικοινωνίας της εφημερίδας με εκπροσώπους της Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας καὶ τῶν ἄλλων Χριστιανικῶν Ὁμολογιῶν καὶ Θρησκευτῶν πού δραστηριοποιούνται στην Ἑλλάδα. Ὁλόκληρη ἡ συνέντευξη ἔχει ὡς ἑξῆς:

Ὁ ρόλος τῶν Ἐκκλησιῶν/θρησκευτῶν προσαρμόζεται στους καιρούς καὶ ἐξελίσσεται ἱστορικά ἢ παραμένει διαχρονικά ἀμετάβλητος; Ποιός εἶναι σήμερα;

Καταρχάς, πρέπει νά ὁμολογήσουμε ὅτι τό θρησκευτικό στοιχεῖο εἶναι ἐνδογενές ἀνθρώπινο χαρακτηριστικό. Ἀπό τήν πρώτη στιγμή τῆς δημιουργίας συνοδεύει τήν ἀνθρώπινη ὕπαρξη καὶ καθορίζει, ἐκουσίως ἢ ἀκουσίως, τήν ἀνθρώπινη στάση καὶ συμπεριφορά, τίς διανθρώπινες σχέσεις, τήν συνύπαρξη τῶν λαῶν κάθε ἐποχῆς. Ἔλεγε ὁ Πλούταρχος ὅτι «εἶναι δυνατόν νά βρεῖς πόλεις χωρίς τείχη, σχολεῖα, βασιλεῖς, οἰκίες, νομίματα, θέατρα καὶ γυμναστήρια. Πόλη, ὅμως, χωρίς ναούς, προσευχές, ὄρκους καὶ θυσιές, οὐδείς εἶδε, οὔτε καί θά δεῖ». Τί σημαίνουν ὅλ' αὐτά; Ὅτι ἡ θρησκευτική ἔκφραση εἶναι συστατικό στοιχεῖο τοῦ ἀνθρώπου, εἶναι τό ἄγγιγμα τοῦ Θεοῦ στό κορυφαῖο δημιούργημά Του. Ἐνῶ, ὅμως, ἰσχύει αὐτή ἡ ἀδιαπραγμάτευτη σταθερά, ὁ ρόλος τῶν θεσμικῶν θρησκευτικῶν ἐκφράσεων μεταβάλλεται στήν πορεία τοῦ χρόνου καὶ αὐτό εἶναι φυσιολογικό, καθώς οἱ κοινωνίες ἐξελίσσονται καὶ εἶναι ἀπαραίτητο νά ἐκσυγχρονιστεῖ ὁ τρόπος, ἀκόμα καί ἡ γλώσσα τῆς επικοινωνίας τους μέ τόν σύγχρονο ἄνθρωπο. Αὐτός πού παραμένει, ὅμως, σταθερός καὶ ἀμετάβλητος εἶναι ὁ πυρήνας τῆς διδασκαλίας κάθε θρησκείας, ἡ πρότασή της πρός τόν ἄνθρωπο κάθε ἐποχῆς. Ἡ ὑποκειμενική ἔρμηνεα, ὅμως, αὐτῆς τῆς πρότασης, ἀπό τούς κατά καιρούς ἐκφραστῆς τῶν θρησκευτῶν, προσαρμοσμένη, συχνά σέ ἱστορικές σκοπιμότητες καὶ συγκυρίες, μπορεῖ νά ἀλλοιώσει ὀλοκληρωτικά τόν ρόλο καὶ τήν ἀποστολή τῶν θρησκευτῶν καὶ νά τίς μετατρέψει ἀπό πεδία ἐσωτερικῆς ἀναζήτησης καὶ εἰρήνης σέ παράγοντες καταστροφῆς, ὅπως βλέπουμε νά συμβαίνει στήν ἐποχή μας.

Ἀνταγωνίζονται οἱ θρησκείες μεταξύ τους;

Μιά ματιά στήν ἱστορία μας δείχνει ὅτι στήν πρό Χριστοῦ ἐποχή κυριαρχοῦσαν στόν κόσμο ἡ εἰδωλολατρία καὶ ὁ Ἰουδαϊσμός. Ἀνάμεσά τους ὑπῆρχε μίσος, τό ὁποῖο στηριζόταν, βέβαια, καί στήν πολιτική κατάσταση τῆς ἐποχῆς, πού ὁ ἰουδαϊκός κόσμος ἦταν ὑπόδουλος στούς Αἰγυπτίους καί στούς Ρωμαίους. Ὅταν ἐμφανίστηκε ὁ Χριστός καί ἴδρυσε τήν Ἐκκλησία, καί οἱ δύο τότε μεγάλες θρησκείες στράφηκαν μέ μανία ἐναντίον του, βλέποντας τόν μεγάλο κοινό ἐχθρό, πού κυρίευσε εἰρηνικά τήν ἀνθρωπότητα. Ἡ ἀπώλεια τῶν κεκτημένων προκάλεσε βία καί ἀνέδειξε τούς πρώτους Μάρτυρες τῆς Χριστιανικῆς πίστεως. Ἀπό τή μεριά του ὁ Χριστιανισμός δέ λειτούργησε ποτέ ἀνταγωνιστικά κι ἄν αὐτό συνέβη, σέ κάποιες μεμονωμένες περιπτώσεις, δέ χαρακτηρίζει τό σύνολο τοῦ χριστιανικοῦ κόσμου. Ἦταν ἡ δύναμη τῆς ἀλήθειας, πού ἀνέτρεψε τά δεδομένα τῆς πρό Χριστοῦ ἐποχῆς κι ἔδωσε στόν ἄνθρωπο νέο νόημα ζωῆς, ἀποκαλύπτοντας τήν κενότητα τῆς ἀρχαίας θρησκείας. Ὁ Χριστιανισμός δέν ἀνταγωνίζεται κανένα, πολεμεῖται, ὅμως, ἀπ' ὅλους, γιατί ἐνέχει στήν ὕπαρξή του τήν Ἀλήθεια, τήν μόνη καὶ ἀποκεκαλυμμένη Ἀλήθεια, τόν σαρκωμένο Θεάνθρωπο Χριστό. Καί ὡς γνωστόν, ἡ ἀλήθεια πολεμεῖται μέ ὅλους τούς τρόπους. Μέ τό ψεύδος δέν ἀσχολεῖται κανείς.

Θεωρεῖτε ὅτι ὅλες οἱ θρησκείες καὶ τά δόγματα κηρύσσουν τήν ἀγάπη; Ὑπάρχουν «καλές» καί «κακές» θρησκείες, περισσότερο ἢ λιγότερο ἀληθινές;

Δέ θά χρησιμοποιοῦν τόν ὄρο «καλές» καί «κακές», ἀλλά θά μιλήσω γιά τίς ἀνθρώπινες ἀπέναντι στήν μόνη ἀποκεκαλυμμένη Ἀλήθεια τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἡ μελέτη τοῦ θρησκευτικοῦ φαινομένου, σέ κάθε του ἔκφραση, κατά βάθος, κρύβει θετικά στοιχεῖα, πού μποροῦν νά βοηθήσουν τή ζωή τοῦ ἀνθρώπου. Εἶναι, ὅμως, ἀτελεῖς.

Καί εἶναι ἀτελεῖς, γιατί εἶναι ἀνθρώπινα κατασκευάσματα, εἶναι ἱστορικά δημιουργήματα, πού μπορεῖ νά διαθέτουν ψήγματα ἀλήθειας, ἀγνοοῦν, ὅμως, τήν Ἀλήθεια. Ἡ αὐτοσυνειδησία τῆς Ἐκκλησίας μας εἶναι ὅτι κατέχει τήν μόνη Ἀλήθεια, ἀδιαπραγμάτευτη καί ἀκλόνητη στόν χρόνο, πού δέν εἶναι ἀπρόσωπη καί ἀόριστη, πού δέν πελαγοδρομεῖ στούς διαύλους τῆς ἀνθρώπινης ἀτέλειας καί ἀδυναμίας, δέν εἶναι ἰδεολόγημα ἢ φιλοσοφικό θεώρημα, ἀλλά πρόσωπο, ὁ Ἰησοῦς τῆς ἱστορίας, ὁ Χριστός τῆς Σωτηρίας, ὁ προϋπάρχων Θεός.

Θεωρεῖτε ὅτι ἔχουν ἀλληλοεπηρεαστεῖ τά διάφορα θρησκευτικά δόγματα, π.χ. ὁ Χριστιανισμός ἀπό τόν Ἰουδαϊσμό ἢ τό Ἰσλάμ ἀπό τόν Χριστιανισμό καί τόν Ἰουδαϊσμό;

Οἱ τρεῖς θρησκείες πού ἀναφέρατε εἶναι οἱ λεγόμενες Ἀβρααμικές θρησκείες, ἔχουν δηλ. τήν ἀναφορά τους στό πρόσωπο τοῦ γενάρχου Ἀβραάμ. Αὐτό ἔχει τή σημασία του. Ἡ ἰουδαϊκή θρησκεία ἀπό τήν ἄλλη, πού ἔχει ὡς βάση τήν Παλαιά Διαθήκη, δέν εἶναι τίποτα ἄλλο ἀπό τόν ἱστορικό τόπο καί χρόνο τῆς προετοιμασίας τῆς ἀνθρωπότητας γιά τήν ὑποδοχή τοῦ Μεσσία στό πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ. Ὅλη ἡ Παλαιά Διαθήκη μᾶς ὁμιλεῖ γιά τόν Χριστό καί ἐπαληθεύεται στόν Χριστό. Σέ αὐτή τή λογική, ἀσφαλῶς ὁ Χριστιανισμός ἔχει προσλάβει καί ἀνανεώσει στοιχεῖα τῆς ἰουδαϊκῆς, κυρίως, λατρείας, κρατώντας ζωντανή στή λειτουργική καί θεολογική του ὑπόσταση τήν Παλαιά Διαθήκη, τήν ὁποία ἐρμηνεύει μέ τόν τρόπο πού ἐξήγησα πῶς πάνω. Ἄλλωστε, μὴν ξεχνᾶτε ὅτι ὁ Χριστός εἰσέβαλε στήν ἱστορία μέσα στό ἰουδαϊκό περιβάλλον, ἀκριβῶς γιατί αὐτό εἶχε τίς προσλαμβάνουσες παραστάσεις καί προϋποθέσεις, γιά νά Τόν δεχθεῖ.

Ὑπάρχουν σύγχρονοι ἅγιοι;

Ἡ ἀγιότητα εἶναι ὀργανικά συνυφασμένη μέ τή ζωή τῆς Ἐκκλησίας καί προέρχεται ἀπό τόν Χριστό, ὁ ὁποῖος εἶναι ὁ μόνος ὀντολογικῶς καί κατ' οὐσίαν Ἅγιος. Ἡ ἀγιότητα εἶναι ἐντολή Χριστοῦ καί ὁ προορισμός κάθε συνειδητοποιημένου ἀνθρώπου μέσα στήν Ἐκκλησία. Τό γεγονός ὅτι στήν ἐποχή μας μοιάζει μέ οὐτοπία ἢ ἕνα λησμονημένο ὄραμα, οὐδόλως ἀφαιρεῖ τήν ἀξία της, ὡς τοῦ προσωπικοῦ στόχου κάθε Χριστιανοῦ. Ἡ Ἐκκλησία μας, ἀπό τήν ἄλλη, εἶναι ὁ μόνος κῶρος, ὅπου βιώνεται ἡ ἀγιότητα, διά τοῦ Μυστηριακοῦ βιώματος καί τῆς τήρησης τῶν ἐντολῶν τοῦ Χριστοῦ.

Ὡς ἐκ τούτου, Ἅγιοι ὑπάρχουν παντοῦ καί πάντοτε, ἀφοῦ πάντοτε ὑπάρχει ἡ Ἐκκλησία, πού εἶναι ἕνα διαρκές ἐργαστήριο ἀγιότητας. Οἱ Ἅγιοι εἶναι γύρω μας, εἶναι ἀνάμεσά μας, δέν θορυβοῦν, οὔτε αὐτοπροβάλλονται, ἐκπέμπουν, ὅμως, τή Χάρη τοῦ Θεοῦ, εἶναι «ἐπιστολή Χριστοῦ, γινωσκομένη καί ἀναγινωσκόμενη ὑπό πάντων ἀνθρώπων», ὅπως διακηρύσσει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος.

Δημητριάδος κ. Ἰγνατίου

**Πῶς ἡ θρησκευτική πίστη μπορεῖ νά ἐκπέσει σέ φρονιμα-
νταλισμό καί νά γεννήσει βία; Ποιά εἶναι ἡ στάση τῶν Ἐκ-
κλησιῶν/θρησκειῶν καί τῶν θρησκευτικῶν ἡγετῶν;**

Αὐτό πού περιγράφετε εἶναι ὁ χειρότερος ἐφιάλτης τοῦ σύγχρο-
νου κόσμου, πού προσωποποιεῖται στίς τάξεις τοῦ ἀκράιου ἰσλα-
μισμού, ἡ δράση τοῦ ὁποίου, στό ὄνομα, μάλιστα, τῆς θρησκεί-
ας, προσβάλλει τήν ἴδια τή θρησκευτική ἔννοια καί γυρίζει τόν
ἀνθρώπινο πολιτισμό αἰῶνες πίσω.

Θαυμάζω καί ἀναγνωρίζω στό πρόσωπο ἑνός σύγχρονου καί κο-
ρυφαίου Ὁρθόδοξου Ἐκκλησιαστικοῦ ἡγέτη τή βαθιά μελέτη
καί γνώση τοῦ θρησκευτικοῦ φαινομένου καί ἔξω ἀπό τά ὅρια τῆς
Ὁρθόδοξης πραγματικότητας, ὁ λόγος τοῦ ὁποίου εἶναι ἡ καλύ-
τερη ἀπάντηση στό ἐρώτημά σας. Πρόκειται γιά τόν Ἀρχιεπί-
σκοπο Ἀλβανίας κ. Ἀναστάσιο, ὁ ὁποῖος ἔχει πεῖ ὅτι «ἡ θρη-
σκευτική μισαλλοδοξία καί ἡ ἐχθρότητα ἀνάμεσα στίς θρησκευ-
τικές κοινότητες εἶναι δυνατόν νά ἀναπτυχθοῦν εἴτε ἀπό σπέρ-
ματα θρησκευτικοῦ τύπου ἑνός ἀκράιου φανατισμοῦ, εἴτε ἀπό μή
θρησκευτικές ρίζες π.χ. παράγοντες πολιτικούς, ἐθνικιστικούς,
αἰτίες ψυχολογικές, ἰδιοτελεῖς, πού ζητοῦν νά χρησιμοποιήσουν
τή θρησκεία γιά ἄλλες ἐπιδιώξεις» (Ἐπίκαιρα, 18/3/2010).

Αὐτό συμβαίνει καί στίς μέρες μας μέ τήν ἔξαρση τοῦ θρησκευτι-
κοῦ φανατισμοῦ στό ἀκράιο Ἰσλάμ. Κίνητρα πολιτικά, μέ σκοπό
γεωπολιτικές ἀνακατατάξεις στήν εὐρύτερη Μέση Ἀνατολή, στήν
Ἀφρική κ.ἀ. ἢ οἰκονομικά, γιά τήν ἀφαιμάξη τῶν περιοχῶν αὐτῶν,
πλούσιων σέ πηγές ἐνέργειας, χρησιμοποιοῦν τό ὄχημα τῆς θρη-
σκείας, ἐνεργοποιώντας ἀνθρώπους μέ σαφῆ ἔσωτερικά κενά, γιά
νά ἐπιτύχουν τούς σκοπούς τους. Πρόκειται γιά τήν εἰδεχθέστε-
ρη ἀλλοίωση τῆς θρησκείας, πού ὀδηγεῖ σέ ἀποκρουστικά ἐγκλή-
ματα ἐναντίον ἀθῶων λαῶν καί λαμπρῶν πολιτισμῶν.

Ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία ἀλλά καί συνόλος ὁ Χριστιανισμός κό-
σμος ἐργαζόμαστε γιά τήν εἰρήνη, ἀποκρούουμε καί καταδικάζου-
με κάθε μορφή θρησκευτικοῦ φανατισμοῦ καί κοπιάζουμε γιά τήν
ἐξεύρεση μόνιμης καί σταθερῆς λύσης γιά τήν παύση τοῦ κακοῦ.

**Ἐπὶ τῶν ἀτόμων ἢ ὁμάδων πληθυσμοῦ πού ἡ θρησκεία
σας ξεχωρίζει ἀπό τοὺς ὑπόλοιπους πιστοὺς, πού θεωρεῖ
a priori ἁμαρτωλὰ ἢ κατώτερα;**

Στή διδασκαλία τοῦ Εὐαγγελίου ὅλοι οἱ ἄνθρωποι, ἀνεξαρτήτως
φύλου, θρησκείας, ἐθνικῆς προέλευσης καί καταγωγῆς, κοινωνι-
κοῦ καί πολιτιστικοῦ status, εἶναι οἱ ζωντανές εἰκόνες τοῦ Θεοῦ,
προορισμένες νά ζήσουν μέ Αὐτόν, νά ὁμοιάσουν πρός Αὐτόν.
Ἄρα, οὐδεὶς εἶναι κατώτερος τοῦ ἄλλου. Οἱ ὅποιοι διαχωρισμοί
μεταξύ τῶν ἀνθρώπων, σήμερα, ἀφοροῦν πολιτικές καί ἄλλες κο-
σμικές ἐπιδιώξεις καί σκοπιμότητες, ἀπέναντι στίς ὁποῖες ἡ Ὁρ-
θόδοξη Ἐκκλησία στέκεται σταθερά ἀντίθετη καί ἐπικριτική.

Τό γεγονός τῆς ἁμαρτίας, ἀπό τήν ἄλλη, εἶναι, δυστυχῶς, συνυ-
φασμένο μέ τήν ἀνθρώπινη ὑπαρξη, δέν εἶναι, ὅμως, ἡ φυσιολο-
γική κατάσταση στήν ὁποία δημιουργήθηκε ὁ ἄνθρωπος. Εἶναι
μιά ἀστοχία, εἶναι ἡ ἐπιλογή τῆς ζωῆς μακράν τοῦ Θεοῦ, ἔξω ἀπ’
τό πλαίσιο τῆς κοινωνίας καί ἀγάπης μαζί Του. Ἡ Ἐκκλησία μας,
μιμούμενη τόν ἰδρυτή Της, στέκεται ἐπικριτικά καί ἀμείλικτα ἀπέ-
ναντι στό γεγονός τῆς ἁμαρτίας, ὡς λόγο ἀπώλειας τῆς ψυχῆς καί
αἰώνιας καταστροφῆς. Ἀπέναντι στόν ἁμαρτωλό ἄνθρωπο,
ὅμως, ἐπιδεικνύει στοργή καί ἀγάπη, ἐργαζόμενη γιά τήν διόρ-
θωση καί σωτηρία του. Ἡ στάση τοῦ Κυρίου μας ἀπέναντι σέ
ἀνθρώπους ἐγνωσμένης ἁμαρτωλότητας, στοχοποιημένους ἀπό
τήν ὑποκριτική, δῆθεν εὐσεβῆ, ἰουδαϊκή κοινωνία τῆς ἐποχῆς
του, εἶναι καί πρέπει νά εἶναι ὀδῆ γιὰ ὅλους μας, κληρι-

κοὺς καί λαϊκοὺς. Ὅποι-
αδήποτε ἄλλη στάση καί
συμπεριφορά ἀντιστρα-
τεύεται τή λογική τοῦ Εὐαγγελίου καί τίθεται ἔξω ἀπό τό πλαίσιο
τῆς Ἐκκλησίας.

**Διεκδικεῖ ἡ θρησκεία τήν ἀνώτερη γνώση σέ σχέση μέ τήν
ἐπιστήμη καί ποιά εἶναι ἡ σχέση τῆς μέ τό κοσμικό κράτος;**

Ἀνωτερότητα ἢ κατωτερότητα συναντῶνται μεταξύ μεγεθῶν πού
βρίσκονται σέ σχέση ἀνταγωνιστική. Μεταξύ Ἐκκλησίας καί Ἐ-
πιστήμης δέν ὑπάρχει ἀνταγωνισμός, οὔτε ἀντιπαλότητα. Ἡ Ἐκ-
κλησία εἶναι ἡ ἐξ ἀποκαλύψεως ἀλήθεια, πού στοχεύει στή θε-
ραπεία καί σωτηρία τῆς ψυχῆς, ἀγγίζοντας τή σφαῖρα τοῦ ὑπε-
ραισθητοῦ. Ἡ Ἐπιστήμη περιορίζεται στά αἰσθητά. Δρόμοι πα-
ράλληλοι, πεδία διαφορετικά.

Ἐπὶ τοῦ ὅτι, ὅμως, καί πλανᾶται ἡ αἴσθησις ὅτι Ἐκκλησία καί Ἐπι-
στήμη βρίσκονται σέ σύγκρουση. Πρόκειται γιά πλάνη, πού ἐδρά-
ζεται σέ ἀκράϊες τοποθετήσεις ἐκπροσώπων τῆς Παπικῆς Χρι-
στιανοσύνης στή Δύση, τήν περίοδο τοῦ Μεσαίωνα, οἱ ὁποῖοι
ἐπεδείκνυαν καχυποψία καί ἀρνητισμό, πού μεταβάλλονταν σέ
βία καί φανατισμό, κάθε φορά πού ἡ Ἐπιστήμη προχωροῦσε σέ
νέες ἀποκαλύψεις, μέ βάση τήν ἔρευνα. Στήν Ὁρθόδοξη παρά-
δοση, ὅμως, δέν συνέβη ποτέ, οὔτε συμβαίνει κάτι τέτοιο. Οὔτε ἡ
Ἐκκλησία ἀπορρίπτει τήν Ἐπιστήμη, οὔτε ἡ Ἐπιστήμη τήν Ἐκ-
κλησία. Αὐτό πού ἴσως συμβαίνει εἶναι ὅτι κάποιοι ἐπιστήμονες
στέκονται μέ ἀρνητισμό ἀπέναντί Της, γιατί ἀντικατέστησαν τήν
ἀνάγκη τους γιά πίστη μέ τήν ἔπαρση τῶν γνώσεών τους, ἢ τόν
Θεό μέ τόν ἑαυτό τους. Ἀπό τήν ἄλλη, ἡ Ἐκκλησία μας, πίσω
ἀπό τήν ἐπιστημονική ἔρευνα, πίσω ἀπό κάθε ἐπιστημονική ἀνα-
κάλυψη, πού προάγει καί ὑπηρετεῖ τήν ἀνθρώπινη ζωή, διακρίνει
τά μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος στόν χρόνο πού Ἐκεῖνος ἐπι-
λέγει καί μέ τόν τρόπο πού Ἐκεῖνος κρίνει, ἀποκαλύπτεται στήν
ἀνθρώπινη ἱστορία καί μέσα ἀπό τά ἐπιστημονικά ἐπιτεύγματα.

Ὅσον ἀφορᾷ στίς σχέσεις τῆς Ἐκκλησίας μέ τό Κράτος, μάλι-
στα σέ μιά χώρα ὅπως ἡ Ἑλλάδα, εἶναι διακριτές καί στηρίζονται
ἢ πρέπει νά στηρίζονται στή βάση ἀμοιβαίου σεβασμοῦ, ἐμπι-
στοσύνης καί συναλληλίας. Ὁ ρόλος τῶν δύο κορυφαίων αὐτῶν
θεσμῶν εἶναι διαφορετικός καί πρέπει νά ἀφήνονται ἐλεύθεροι
νά τόν ὑπηρετήσουν. Στήν πατρίδα μας, βέβαια, ἡ Ἐκκλησία κα-
τέχει μιά ἰδιαίτερη θέση στό κοινωνικό γίγνεσθαι, ριζωμένη στόν
χρόνο καί στήν ἱστορία, καθῶς εἶναι ἡ τροφός τοῦ Γένους, ἡ Μά-
να πού προσφέρεται καί θυσιάζεται διαρκῶς γιά τά παιδιά Της.
Αὐτήν τήν ἀλήθεια ἡ ἱστορία μέχρι σήμερα τήν ἔχει σεβαστεῖ.
Ἐλπίζω τό ἴδιο νά πράττουν καί οἱ σύγχρονοι διαμορφωτές Της.

Μήνυμα – εὐχή γιά τή νέα χρονιά.

Ὁ Χριστός, μέ τή γέννησή Του, πραγματώσε τήν ἀναγέννηση τοῦ
ἀνθρώπου, τήν ἀνακαίνιση τῆς κτίσης, ἔφερε τήν καταλλαγή με-
ταξύ Θεοῦ καί ἀνθρώπων, τήν εἰρήνην μεταξύ ἀνθρώπων καί περι-
βάλλοντος. Αὐτά τά κορυφαῖα δῶρα οἱ ἄνθρωποι τά ἀρνηθήκαμε,
τά ἀτιμάσαμε, τά περιφρονήσαμε καί φτιάξαμε ἕνα κόσμο φάντα-
σμα, ἕνα περιβάλλον ἐχθρικό, μιά κοινωνία τρομοκρατημένη ἀπό
τήν κυριαρχία τοῦ μίσους καί τοῦ φανατισμοῦ. Ὅσο ἀπομακρυ-
νόμαστε ἀπό τόν Θεό, τόσο τά πράγματα θά γίνονται χειρότερα.
Ὅσο, ὅμως, τόν πλησιάζουμε κι ἐπανεκτιμοῦμε τά δῶρα τῆς ἀγά-
πης Του, μετανιώντας γιά τίς ἀπανωτές ἀστοχίες μας, τόσο θά
συμβάλλουμε στήν ἀλλαγὴ τῆς εἰκόνας, στήν ἀναγέννηση τῆς
ἐλπίδας, στήν ἀνόρθωση τῆς ζωντανῆς εἰκόνας Του στήν ἱστορία.
Ὅλα εἶναι στό χέρι μας. Εὐλογημένο τό Νέο Ἔτος!

ΠΑΙΔΗΣΕΙΣ...

ΓΙΟΡΤΗ ΓΙΑ ΤΗΝ «ΗΜΕΡΑ ΤΟΥ ΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΟΥ»

Ένα υπέροχο απογευματινό χάρισαν στο πολυπληθές ακροατήριο της εκδήλωσης (17/12), για την «ΗΜΕΡΑ ΤΟΥ ΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΟΥ», 79 μαθητές και 20 καθηγητές των σχολείων: 2ου ΓΕΛ Ν. Ίωνίας, 2ου ΕΠΑΛ Ν. Ίωνίας, του παραρτήματος του 6ου Γυμνασίου, που έδρευε στο Ε.Κ.Κ.Ν. Βόλου (φυλακή ανήλικων Βόλου), του Γυμνασιακού Παραρτήματος Ν. Ἀγχιόλου, που έδρευε στο Ε.Α.Κ.Κ.Ν. Κασσαβέτειας και της πολυμελούς Νεανικής Χορωδίας Ἁγίου Ἀθανασίου Μπάρας Τρικάλων, που ένθουσιασαν τό κοινό προσφέροντας άνεπανάλπτες στιγμές χαρᾶς και κεφιοῦ. Οἱ μα-

θητές και οἱ μαθήτριες ἀπήγγειλαν ενδιαφέροντα κείμενα που ἔγραψαν ἀνήλικοι κρατούμενοι μαθητές τῶν τοπικῶν κῶρων κράτησης με σπουδαῖα μνύματα για ὄλους. Ἡ ὀρχήστρα και ἡ χορωδία του 2ου ΓΕΛ Ν. Ίωνίας παρουσίασαν, με ἐπιτυχία, παραδοσιακά τραγούδια. Οἱ ἀνήλικοι ἀλλοδαποὶ μαθητές κρατούμενοι (τῆς φυλακῆς του Βόλου), δι' ἠλεκτρονικῶν μέσων χαιρέτισαν τὴ γιορτῆ, ἀποστέλλοντας με τό δικό τους τρόπο ἕνα μήνυμα ἀγάπης και εὐγνωμοσύνης. Οἱ τέσσερις ἀνήλικοι κρατούμενοι μαθητές τῶν σχολείων τῆς Κασσαβέτειας που ἦσαν παρόντες - με τὴ συνοδεία τῶν ὑπεύθυνων ὑπηρεσιακῶν παραγόντων τῆς φυλακῆς - ἀνέβηκαν στο βῆμα και συγκίνησαν ὄλο τό ἀκροατήριό με τόν μεστό και καρδιακό τους λόγο. «Ὦντως, αὐτὴ ἡ εκδήλωση τὰ εἶχε ὄλα», εἶπε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας κ. Ἰγνάτιος, κλείνοντας τὴν εκδήλωση. Συνεχάρη τους συνεργάτες του «Ε» και τὰ σχολεῖα που συμμετείχαν ἐνεργά στή γιορτῆ, τόνισε τὴ μεγάλη προσφορά τῶν σχολείων μέσα στή φυλακὴ και ὑπογράμμισε με νόημα πῶς «ὁ Χριστός γεννήθηκε για ὄλους τους ἀνθρώπους... για ὄλους...».

ΚΟΝΤΑ ΣΤΟΥΣ ΤΡΟΦΙΜΟΥΣ ΤΩΝ ΦΥΛΑΚΩΝ Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΜΑΣ

Μέσα σέ ἀτμόσφαιρα χαρᾶς και συγκίνησης ἀλλά και εὐγνωμοσύνης - ἕκ μέρους ὄλων τῶν κρατούμενων - πραγματοποιήθηκαν (19/12) δύο σημαντικές ποιμαντικές ἐπισκέψεις στα δύο σωφρονιστικά καταστήματα τῆς περιοχῆς μας ἀπό τόν Σεβ. Μητροπολίτη Δημητριάδος κ. Ἰγνάτιο και τόν Σ.Σ. Κρατούμενων Βόλου «Ο ΕΣΤΑΥΡΩΜΕΝΟΣ». Ὁ Μητροπολίτης μας και ἡ μεγάλη συνοδεία του ξεκίνησαν τὶς ἐπισκέψεις τους ἀπό τὴ φυλακὴ τῆς Κασσαβέτειας, ὅπου κρατοῦνται 135 περίπου φυλακισμένοι ὄλων τῶν ἡλικιῶν. Ἡ Προϊσταμένη του Ε.Α.Κ.Κ.Ν. Κασσαβέτειας κ. Ἐ. Σαμαρά καλωσόρισε, με θερμούς και ἐγκάρδιους λόγους, τόν Σεβασμιώτατο και τους 25 ἔθελοντές του «ΕΣΤΑΥΡΩΜΕΝΟΥ» και ὑπογράμμισε τὴ μεγάλη σημασία τῆς παρουσίας τῶν ἐκπροσώπων

τῆς Τοπικῆς μας Ἐκκλησίας - τῶν ἱερέων και τῶν συνεργατῶν του «Ε» - στους κῶρους κράτησης καθ' ὄλη τὴ διάρκεια του ἔτους. Τὴ σεμνὴ Χριστουγεννιάτικη γιορτῆ ἔκλεισε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας κ. Ἰγνάτιος, ὁ ὁποῖος συνεχάρη ὄλους τους ἐργαζόμενους στή φυλακὴ, τους ἀνήλικους μαθητές για τὴν προσπάθειά τους, τους προέτρεψε νά ἀξιοποιήσουν τόν χρόνο τους και τους διαβεβαίωσε για τὴν ἀγάπη του Χριστοῦ, ὁ ὁποῖος «...ἂν ξαναρχόταν στή γῆ, για νά ξαναγεννηθεῖ, θά ἐπέλεγε μιὰ φυλακὴ... ἐκεῖ που ὑπάρχει πολὺς πόνος, ἀλλά και ἐλπίδα για ἐλευθερία». Μετά τὴν ὀλοκλήρωση του προγράμματος τῆς γιορτῆς, διένειμε σέ ὄλους ἀτομικά δέματα που ετοίμασε ὁ «Ε» και ἦταν καρπός ἀγάπης τῶν ἐνοριῶν τῆς Ἱ.Μ. Δημητριάδος. Ἀκολούθως, ὁ Σεβασμιώτατος, συνοδευόμενος ἀπό τόν π. Θεόδωρο Μπατάκα, ἐπισκέφθηκε τό Ε.Κ.Κ.Ν Βόλου (Φυλακὴ Βόλου), ὅπου κρατοῦνται 58 ἀνήλικοι ἀλλοδαποὶ ἀπό πολλές ἐθνότητες. Οἱ κρατούμενοι μαθητές παρουσίασαν με ἐπιτυχία ποιήματα, τραγούδια, δικὰ τους κείμενα κι ἕνα θεατρικό ἀπόσπασμα ἀπό τό ἔργο του Φιοντόρ Ντοστογιέφσκι «ΕΓΚΛΗΜΑ ΚΑΙ ΤΙΜΩΡΙΑ». Ὁ Μητροπολίτης μας ἀπευθύθηκε πρὸς τους μαθητές και τους ἐργαζόμενους, τονίζοντας τὴν ἀγάπη του Χριστοῦ για ὄλους τους ἀνθρώπους, ἀλλά και τὴν ἀγάπη τῆς Ἐκκλησίας και πρὸς τους κρατούμενους. Τους εὐχίθηκε καλά Χριστούγεννα και τους παρέδωσε τὰ ἀτομικά χριστουγεννιάτικα δέματα ἕκ μέρους τῶν ἐνοριῶν τῆς Μητροπόλεώς μας.

ΓΕΜΙΣΕ ΧΑΡΟΥΜΕΝΕΣ ΠΑΙΔΙΚΕΣ ΦΩΝΕΣ ΤΟ ΣΥΝΕΔΡΙΑΚΟ ΚΕΝΤΡΟ

Ἡ καθιερωμένη πρωτοχρονιάτικη γιορτῆ για τὰ παιδιά τῶν Ἱερέων, τῶν Ἱεροψαλτῶν και τῶν Ἱπαλλήλων τῆς Τοπικῆς μας Ἐκκλησίας πραγματοποιήθηκε (2/1) στο Συνεδριακό Κέντρο Θεσσαλίας. Τό Διοικητικό Κέντρο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως γέμισε ἀπό τὶς χαρούμενες φωνές τῶν παιδιῶν, που βίωσαν και πάλι τὴ ζεστὴ ἀγκαλιά τῆς Τοπικῆς μας Ἐκκλησίας, στο πρόσωπο του Ἐπισκόπου και τῶν συνεργατῶν του. Ἡ γιορτῆ ἀνοῖξε με τὴν εὐλογία τῆς Βασιλόπιτας ἀπό τόν Σεβ. Μητροπολίτη μας κ. Ἰγνάτιο, ὁ ὁποῖος εὐχίθηκε πατρικῶς στους συνεργάτες του Ἐκκλ/κοῦ ἔργου για τὴ νέα χρονιά. Ἀκολούθησε ἡ Παραμυθού και Μουσικὸς κ. Μαρία Γκόννη, ἡ ὁποία προσέφερε μιὰ παράσταση ἀφήγησης, με συνοδεία μουσικῶν ὀργάνων, βασισμένη στίς ἐορτές του ἁγίου Δωδεκαημέρου. Τὰ δῶρα στα παιδιά διένειμε ὁ Πρωτοσύγκελλος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἄρχιμ. Δαμασκνὸς Κιαμέτης.

ΛΑΜΠΡΑ ΤΑ ΘΕΟΦΑΝΕΙΑ ΣΤΟΝ ΒΟΛΟ

Με λαμπρότητα και ιεροπρέπεια εορτάσθηκαν και φέτος τὰ Ἅγια Θεοφάνεια σπὴν Ἱερά Μητρόπολη Δημητριάδος, μέ ἐπίκεντρο τόν Μητροπολιτικό Ἱερό Ναό Ἁγίου Νικολάου Βόλου. Τήν παραμονή τῆς εορτῆς τελέσθηκε ὁ Μέγας Πανηγυρικός Ἑσπερινός, χοροστατοῦντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Δημητριάδος κ. Ἱγνατίου, μέ τή συμμετοχή πλειάδος Κληρικῶν μας καί πλήθους πιστῶν. Τόν Θεῖο Λόγο κήρυξε ὁ Ἀρχιμ. Σίμων Δερβίσης, Προϊστάμενος τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Νεκταρίου Νέας Ἰωνίας. Ἀνήμερα τῆς εορτῆς τελέσθηκε πανηγυρική Θεία Λειτουργία, παρουσία μεγάλου πλήθους πιστῶν, ἱερουργοῦντος τοῦ Σεβ. Ποιμενάρχου μας κ. Ἱγνατίου, ὁ ὁποῖος στό κήρυγμά του ἀνέφερε ὅτι «ἡ Βάπτισμα τοῦ Κυρίου εἶναι καρπός τῆς ἀπέραντης ἀγάπης Του πρός τόν ἄνθρωπο... Γιορτάζει τὰ Θεοφάνεια ὅλη ἡ Ἐκκλησία μας πού ὀνομάζονται ἔτσι, γιατί στό γεγονός αὐτό ἔχουμε τήν φανέρωση τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ. Τό μυστήριο αὐτό δέν προσεγγίζεται μέ τή λογική, παρά μόνο ἂν ἀφήσει ὁ ἄνθρωπος τήν καρδιά του νά νιώσει τό βάθος τῆς ἀγάπης τῆς Τριάδος...». Ἀκολούθησε ἡ τελετή τοῦ μεγάλου Ἀγιασμοῦ, σπὴν ὁποία παρέστησαν ἡ Ὑφυπουργός Οἰκονομικῶν κ. Κατερίνα Παπανάτσιου, οἱ Βουλευτές Μαγνησίας κ.κ. Ἀλέξανδρος Μεικόπουλος, Μάκης Μπαλῆς καί Χρῆστος Μπουκῶρος, ὁ Περιφερειάρχης Θεσσαλίας κ. Κώστας Ἀγοραστός, ὁ αἰρετός Δήμαρχος Βόλου κ. Ἀχιλλέας Μπέος, οἱ ἐπικεφαλῆς τῶν Στρατιωτικῶν, Ἀστυνομικῶν, Λιμενικῶν καί Πυροσβεστικῶν Ἀρχῶν καί ἐκπρόσωποι φορέων. Μετά τό πέρας τοῦ Ἀγιασμοῦ, σχηματίστηκε λιτανευτική πομπή, ὑπό τούς ἤχους τῆς Φιλαρμονικῆς τοῦ Δήμου Βόλου, πού κατευθύνθηκε σπὴν παραλία τῆς πόλης. Ἐκεῖ, ὁ Σεβασμιώτατος, ὁ ἱερός Κλῆρος καί οἱ Ἀρχές ἐπιβίβασθηκαν ἐπί εἰδικῶς εὐτρεπισμένου πλοιορίου, ἀπό τοῦ ὁποῖου ὁ κ. Ἱγνάτιος ἔριξε στή θάλασσα τόν Σταυρό, ἀγιάζοντας τὰ ὕδατα. Στόν καθιερωμένο ἐόρτιο χαιρετισμό του ὁ Σεβ. κ. Ἱγνάτιος εὐχήθηκε ἡ νέα χρονιά «νά εἶναι εὐλογημένη, νά εἶναι ἔτος ἐνόπιος, πού εἶναι τό μόνο μας ὄπλο, σέ μιά ἐποχή μέ διαρκῶς διογκούμενες δυσκολίες. Ἐνοπιός δύναμη εἶναι ἡ πίστη μας, πού ἀποδεικνύεται ἀπό τή μαζική συμμετοχή τοῦ λαοῦ μας στίς λατρευτικές μας ἐκδηλώσεις, τή σύμπραξη ὄλων τῶν φορέων γιά τή φιλανθρωπία καί τήν ἀλληλεγγύη. Αὐτή τήν ἐνόπια ἀπαιτοῦν οἱ καιροί καί ὁ λαός μας. Κρατῆστε τήν ἐλπίδα σπὴν καρδιά, πού εἶναι ὁ Χριστός. Κρατῆστε τή χαρά τῆς γιορτῆς. Κρατῆστε ζωντανή τή φλόγα τῆς ἀγάπης στίς οἰκογένειές σας. Εἶθε ἡ νέα χρονιά νά εἶναι εἰρηνική γιά ὅλο τόν κόσμον, ὁ Θεός νά μᾶς κρατήσει μακριά ἀπό τήν τρομοκρατία, νά μᾶς δίδει σύνεση καί δύναμη, γιά ν' ἀντεπεξέλθουμε στίς δυσκολίες...».

Ἡ ΕΥΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΟΠΙΤΑΣ ΣΤΗ ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ ΜΑΣ

Σέ ἐόρτιο καί πανηγυρικό κλίμα, πραγματοποιήθηκε (31/12) στόν Μητροπολιτικό Ἱερό Ναό Ἁγίου Νικολάου Βόλου ἡ τελετή εὐλογίας τῆς Βασιλόπιτας τῆς Τοπικῆς μας Ἐκκλησίας, ἀπό τόν Σεβ. Μητροπολίτη Δημητριάδος κ. Ἱγνάτιο. Σπὴν τελετή παρέστησαν πλειάδα Κληρικῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, ὁ Περιφερειάρχης Θεσσαλίας κ. Κώστας Ἀγοραστός, ὁ αἰρετός Δήμαρχος Βόλου κ. Ἀχιλλέας Μπέος, οἱ Βουλευτές Μαγνησίας κ.κ. Ἀλέξανδρος Μεικόπουλος καί Χρῆστος Μπουκῶρος, οἱ ἐπικεφαλῆς τῶν Στρατιωτικῶν, Λιμενικῶν, Ἀστυνομικῶν καί Ἐκπαιδευτικῶν Ἀρχῶν, ἐκπρόσωποι φορέων καί πλήθος κόσμου. Στή σύντομη προσλαλία του ὁ Σεβασμιώτατος ἀνέφερε ὅτι «ἐμεῖς οἱ ἄνθρωποι ἔχουμε ἀνάγκη νά ὀριοθετοῦμε τόν χρόνο, νά τόν βλέπουμε νά σφραγίζει τήν ἱστορία μας μέ τὰ γεγονότα του καί κάθε φορά πού ἀλλάζει νά μᾶς δίνει τήν εὐκαιρία ἀπολογισμοῦ καί ἀνταλλαγῆς εὐχῶν. Τή χρονιά πού πέρασε, ἀγωνιστήκαμε, ὡς Τοπική Ἐκκλησία, μέ ὅλα τὰ μέσα, νά κηρύξουμε τήν ἐνόπια, νά κρατήσουμε τή συνοχή τοῦ λαοῦ μας, νά συνεργαστοῦμε μέ ὅλους τούς θεσμούς ἀνεξαιρέτως, γιά τό καλύτερο δυνατό ἀποτέλεσμα στό πεδίο τῆς φιλανθρωπίας, τῆς κοινωνικῆς προσφοράς καί ἀλληλεγγύης». Ὁ κ. Ἱγνάτιος εὐχαρίστησε ὅλα τὰ στελέχη τῆς Τοπικῆς μας Ἐκκλησίας, Κληρικούς καί λαϊκούς, τήν πολιτική καί στρατιωτική ἡγεσία τοῦ τόπου, ἐπισημαίνοντας ὅτι «ἔχουμε δημιουργήσει ἕνα κλίμα ἐμπιστοσύνης, πού μᾶς ἐπιτρέπει νά ἐλπίζουμε γιά τό καλύτερο στή νέα χρονιά. Βλέπω τίς δυσκολίες καί ἀντιλαμβάνομαι τίς ἀντιξοότητες, ἀλλά ξέρω ὅτι ἡ δύναμη τοῦ Θεοῦ μᾶς ἐνισχύει καί ὅλοι μαζί μπορούμε ν' ἀντιμετωπίσουμε καί τίς πῶς δύσκολες καταστάσεις. Μὴν ξεχάσουμε ποτέ ὅτι ὁ Χριστός μας εἶναι ἡ ἐλπίδα μας, ἡ Ὁρθόδοξη πίστη μας ἡ ἐνοπιός μας δύναμη...».

ΤΕΛΕΣΘΗΚΕ ΣΤΟ ΒΟΛΟ Ἡ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΗΣ ΤΡΙΘΕΚΤΗΣ

Μέ τή δέουσα λαμπρότητα τελέσθηκε (16/12), στόν Ἱερό Ναό Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος Βόλου, ἡ Χριστουγεννιάτικη Ἀκολουθία τῆς Τριθέκτης, χοροστατοῦντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Δημητριάδος κ. Ἱγνατίου. Πρόκειται γιά μιά λησμονημένη ἀκολουθία τοῦ Βυζαντινοῦ ἀσματικοῦ τυπικοῦ, πού περιλαμβάνει ὀλόκληρο τό Κοντάκιο «Ἡ Παρθένος σήμερον τόν ὑπερούσιον τίκτει» τοῦ Ὁσίου Ρωμανοῦ τοῦ Μελωδοῦ. Σπὴν ἀκολουθία ἔψαλαν ἡ Χορωδία τοῦ Συνδέσμου Ἱεροψαλτῶν Βόλου «Ὁσιος Ἰωάννης ὁ Κουκουζέλης», ὑπό τή δ/ση τοῦ Πρωτοψάλτου κ. Δημητρίου Κατσικλή, καί ἡ Χορωδία τῶν Κληρικῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δημητριάδος, ὑπό τή δ/ση τοῦ Ἀρχιμ. Ἐπιφανίου Οἰκονόμου. Στό τέλος τῆς Ἀκολουθίας, ὁ Σεβ. κ. Ἱγνάτιος ἐπεσήμανε ὅτι «ἡ Τριθέκτη μᾶς εἰσάγει στό πνεῦμα τῶν ἡμερῶν καί μᾶς δίδει τή δυνατότητα νά προσεγγίσουμε στό μυστήριο τῆς Γεννήσεως, πού δέν προσεγγίζεται μέ τή λογική ἀλλά μόνο μέ τήν καρδιά». Ὁ Σεβασμιώτατος συνεχάρη τούς δύο ἐκλεκτούς χορούς, «χάρη στους ὁποίους», ὅπως εἶπε, «μποροῦμε νά γευόμαστε τόν πλοῦτο τῆς μουσικῆς μας παράδοσης, μπορούμε νά προσευχόμαστε οὐσιαστικά, γιατί ἡ ὕμνησις διασώζει τήν οὐσία καί τό περιεχόμενο τοῦ λόγου».

Η ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ ΜΑΣ ΣΤΗΡΙΖΕΙ ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΚΑΙ ΓΙΑ ΤΑ ΠΡΟΣΦΥΓΟΠΟΥΛΑ

Δεκάδες συμπολίτες μας, με έπικεφαλής τους εκπροσώπους της Τοπικής μας Έκκλησίας και πολλών τοπικών κοινωνικών φορέων, υποδέχτηκαν, με συγκίνηση και ένθουσιασμό (18/1) τους 15 πρόσφυγες μαθητές στην είσοδο του 9ου Δημοτικού Σχολείου Ν. Ίωνίας, όπου θα παρακολουθούν ήδη μαθήματα της Ελληνικής γλώσσας κ.ά. Στη νέα σχολική τάξη πραγματοποιήθηκε μία απλή αλλά θερμή εκδήλωση που τα είχε όλα. Τα προσφυγόπουλα τραγούδησαν ένα ελληνικό τραγούδι, οι εκπρόσωποι των φορέων καλωσόρισαν τους μαθητές και οι παιδικές μαθητικές αγκαλιές γέμισαν από δώρα που άφθονα τα προσέφεραν πρόσωπα και φορείς της πόλεώς μας. Τόν Σεβ. Μητροπολίτη Δημητριάδος κ. Ίγνάτιο και τον Σ.Σ.Κ. Βόλου «Ο Ε-ΣΤΑΥΡΩΜΕΝΟΣ» εκπροσώπησε ο Πρωτ. Θεόδωρος Μπατάκας, Πρόεδρος του Δ.Σ. του Συλλόγου. Στόν χαιρετισμό του, αφού καλωσόρισε τους μαθητές, μετέφερε την ευλογία και τις ευχές του Σεβασμιωτάτου, ευχήθηκε σε όλους καλή επιτυχία στο νέο εκπαιδευτικό ξεκίνημα και υποσχέθηκε πως «η Έκκλησία θα συνεχίσει να στηρίζει κάθε καλοπροαίρετη και θεάρεστη προσπάθεια των εκπαιδευτικών, διότι και τα παιδιά των προσφύγων - που φιλοξενούνται στη χώρα μας - έχουν δικαίωμα και στη ζωή και στην εκπαίδευση, όπως άλλωστε και όλα τα Έλληνόπουλα». Στη συνέχεια, διένειμε σε όλα τα παιδιά δώρα, που περιείχαν γραφική ύλη, εκ μέρους του «Ε».

ΤΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ ΣΤΗ ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ ΜΑΣ

Με τη δέουσα μεγαλοπρέπεια και κατανύξη εορτάστηκε η έορτή των Χριστουγέννων στη Μητρόπολη Δημητριάδος. Την παραμονή της έορτης, στον Μητροπολιτικό Ίερό Ναό Ἁγίου Νικολάου Βόλου, τελέστηκε πανηγυρικά ὁ Ἑσπερινός τῶν Χριστουγέννων, χοροστατοῦντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Δημητριάδος κ. Ἰγνατίου. Τόν θεῖο λόγο κήρυξε ὁ Ἄρχιμ. Δαμασκνός Κιαμέτης, Πρωτοσύγκελλος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως. Ἀνήμερα τῆς έορτῆς ὁ Σεβασμιώτατος ἱερούργησε στον Μητροπολιτικό Ίερό Ναό Ἁγίου Νικολάου. Πρό τῆς ἀπολύσεως, ὁ Σεβασμιώτατος προέτρεψε τοὺς πιστοὺς νά χαροῦν τί μεγάλη Γιορτή τῆς Χριστιανοσύνης, παραμερίζοντας τά τυχόν προβλήματα πού δυσκολεύουν τί ζωή μας. Ἐξέφρασε δέ καί τίς εὐχαριστίες του γιά τί βοήθεια καί τήν ἀλληλεγγύη πού προσφέρουν, ὅλο αὐτόν τόν καιρό, στηρίζοντας φιλότιμα τό Φιλανθρωπικό ἔργο τῆς Μητροπόλεως.

Η ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΗ ΓΙΟΡΤΗ ΤΩΝ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΩΝ ΜΑΣ

Με μεγάλη επιτυχία πραγματοποιήθηκε (18/12) ἡ Χριστουγεννιάτικη Γιορτή τῶν Κατηχητικῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δημητριάδος, στό Συνεδριακό Κέντρο. Σέ μία χαρούμενη ἀτμόσφαιρα, γεμάτη τραγούδια, ὕμνους, παιχνίδια, 500 καί πλέον παιδιά ὄλων τῶν ἡλικιῶν τῶν Κατηχητικῶν Σχολείων, μέ τήν καθοδήγηση παιδαγωγῶν τοῦ Βρεφονηπιακοῦ μας Σταθμοῦ, Παραμυθᾶδων, Μουσικῶν καί Κατηχητῶν, κατάφεραν νά ταξιδέψουν στά γεγονότα τῶν ἡμερῶν, ἐνῶ ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας μίλησε ἐπίκαιρα πρὸς τοὺς γονεῖς πού συνόδευσαν τά παιδιά τους στό Συνεδριακό Κέντρο. Κατά τί διάρκεια τῆς ἐκδήλωσης, ὁ παιδικός βυζαντινός χορός τῆς Σχολῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς τῆς Ἱ. Μητροπόλεως ἔψαλε ὕμνους τῶν Χριστουγέννων, ἡ Παιδική καί Νεανική Χορωδία τῆς Ἱ. Μητροπόλεως τραγούδησε Χριστουγεννιάτικα τραγούδια, ἐνῶ ἡ Ὀρχήστρα καί Χορωδία «ΙΩΝΙΑ» τραγούδησε κάλαντα ἀπό διάφορες περιοχές τῆς πατρίδας μας. Στό τέλος ὁ Σεβ. Ποιμενάρχης μας κ. Ἰγνάτιος ἐκλείσε τήν ἐκδήλωση, ἀφοῦ ἀπένειμε τά μετάλλια στίς Πρωταθλήτριες ὁμάδες πού συμμετεῖχαν στό Διενοριακό Τουρνουά Ποδοσφαίρου καί εὐχαρίστησε τόν Πρωτοσύγκελλο Ἄρχιμ. Δαμασκνόν Κιαμέτη καί τόν Γενικό Ἀρχιερατικό Ἐπίτροπο Ἄρχιμ. Μάξιμο Παπαϊωάννου, οἱ ὁποῖοι εἶχαν τήν εὐθύνη γιά τί διοργάνωση τῆς έορτῆς.

ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ

ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ
ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ

Έτος 36ο • Άρ. Φύλλου 429-430 • Ιανουάριος-Φεβρουάριος 2017

Έκδότης: Μητροπολίτης Δημητριάδος Ἰγνάτιος
Διευθυντής: Ἀρχιμανδρίτης Ἐπιφάνιος Οικονόμου
Φιλολογική ἐπιμέλεια: Χρῖστος Δ. Ξανάκης
Υπεύθυνος κυκλοφορίας: Ἀρχιμανδρίτης Μάξιμος Παπαϊωάννου

Μηχανογράφηση: Βασιλική Ἀντωνάκη
Εκτύπωση & Βιβλιοδεσία: ΠΑΛΜΟΣ

Ἰδιοκτησία: Ἱερά Μητρόπολις Δημητριάδος
Διεύθυνση: Τ.Θ. 1308 • 38001 Βόλος
Τηλέφωνα: 24210 93500 • Fax: 24210 67903
Internet: www.imd.gr
E-mail: press@imd.gr

ΕΥΛΟΓΙΑ ΒΑΣΙΛΟΠΙΤΑΣ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΩΝ

Πρωτοχρονιάτικη εκδήλωση της Ένωσης Χριστιανών Έπιστημόνων της Μητροπόλεώς μας πραγματοποιήθηκε στο Πν. Κέντρο (23/1). Η εκδήλωση ξεκίνησε με εύλογια της Βασιλόπιτας από τον εκπρόσωπο του Σεβασμιωτάτου, Πρωτ. Ἀπόστολο Θάνο, και χαιρετισμό από την Πρόεδρο κ. Βασιλική Τέα. Στή συνέχεια ο Πρόεδρος του Παραρτήματος Μαγνησίας της Πανελληνίας Ένωσης Θεολόγων (ΠΕΘ) κ. Δημήτριος Μάνος ανέλυσε τό πολυποικίλο ἔργο τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, πῶς ἐπέδρασε καί πῶς ἀκόμα ἐπιδρά στή σύγχρονη πραγματικότητα. Ἀκολούθησε προβολή ταινίας μέ θέμα τήν 35ετή πορεία τῆς Ἐνώσεως καί ἡ ἀνάγνωση τῶν βιογραφικῶν τοῦ πρώτου Προέδρου, ἀειμνήστου Μιλτιάδη Γαλλίδη καί τῶν τιμῶμενων ἐκπαιδευτικῶν κ.κ. Βλάση Καραζήση, τ. Λυκειάρχου - φιλόλογου, συγγραφέα, διατελέσαντος - ἐπί σειρά ἑτῶν

- Προέδρου τῆς, καί Ἑλένης Ντούλα-Πάτρα, ἐκπαιδευτικοῦ-μέλους. Στά τιμώμενα πρόσωπα δόθηκαν ἀναμνηστικές πλακέτες ὡς ἐνδειξη τῆς προσφορᾶς τους. Τήν ἐκδήλωση τίμησαν πολλὰ ἰδρυτικά μέλη ἀλλά καί φίλοι τῆς Ἐνώσεως, καθῶς καί ὁ πρῶν Προϊστάμενος Πρωτοβάθμιας Ἐκπαίδευσης κ. Ἀθανασούλης, ἡ Σχολική Σύμβουλος Θεολόγων Λάρισας καί Μαγνησίας κ. Φωτεινή Σταλικά, ὁ πρῶν Σχολικός Σύμβουλος κ. Γεώργιος Κατσαβριάς κ.ἄ.

ΕΥΛΟΓΙΑ ΒΑΣΙΛΟΠΙΤΑΣ ΤΟΥ ΑΘΛΗΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ «ΔΗΜΗΤΡΙΑΣ»

Τήν πρωτοχρονιάτικη Βασιλόπιτα τοῦ Ἀθλητικοῦ Συλλόγου «Δημητριάς» εὐλόγησε (26-1) ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ἰγνατίος, στό Συνεδριακό Κέντρο Θεσσαλίας. Στήν ἐκδήλωση μίλησαν ὁ κ. Δημήτριος Κουτσός, ὑπεύθυνος τοῦ Συλλόγου «Δημητριάς», ἡ κ. Εὐγενία Φραγκούλη, Ἀντιπρόεδρος τοῦ Συλλόγου, ὁ π. Δημήτριος Κοτρώτσος, ἐκ μερῶν τοῦ ἀθλητικοῦ τμήματος κωππλάσας καί ὁ κ. Ἀντώνης Σαμαράς, προπονητής τῆς ὁμάδας καλαθοσφαίρισης τοῦ Αἰολικοῦ, πού ἐνώθηκε προσφάτως μέ τήν ὁμάδα μπάσκετ «Δημητριάς», ἐνῶ παρέστησαν ὅλοι οἱ ἀθλητές τῶν τμημάτων τοῦ Συλλόγου. Στόν χαιρετισμό του ὁ Σεβασμιώτατος ἀναφέρθηκε στό ξεκίνημα τοῦ Συλλόγου, μέ πρώτα στελέχη παιδιά ΡΟΜΑ. Ἐξήγηε τό ἦθος τῶν στελεχῶν καί προπονητῶν τῆς Ἀκαδημίας, πού μεταδίδεται μεθοδικά στά παιδιά καί σφραγίζει τή ζωή τους. Ἐξέφρασε, τέλος, τή χαρά του γιά τή σύμπραξη μέ τόν Αἰολικό καί τή δημιουργία τοῦ νέου τμήματος Κωππλάσας, μέ ὑπεύθυνο τόν βετεράνο πρωταθλητή τοῦ ἀθλήματος π. Δημήτριο Κοτρώτσο.

ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ ΣΤΗ ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ ΜΑΣ

Τόν Σεβ. Μητροπολίτη Δημητριάδος κ. Ἰγνατίο ἐπισκέφθηκε (22/12), στό Συνεδριακό Κέντρο Θεσσαλίας, κλιμάκιο τῆς Ἀστυνομικῆς Δ/σης Μαγνησίας, μέ ἐπικεφαλῆς τόν Δ/ντή Ἀστυνομίας Μαγνησίας, Ταξίαρχο κ. Ἰωάννη Τόλια, τόν ὁποῖο συνόδευαν ὁ Ἀστυνομικός Δ/ντής Μαγνησίας κ. Βασίλειος Μαρκογιαννάκης καί ὁ Ἀστυνομικός Ὑποδ/ντής κ. Βασίλειος Καραῖσκος. Ἐκ μερῶν τοῦ προσωπικοῦ τῆς Ἀστυνομικῆς Δ/σης Μαγνησίας προσέφεραν στή Μητρόπολή μας ποσότητα τροφίμων καί ρουχισμοῦ γιά τήν ἐνίσχυση τῶν ἀναξιοπαθούντων συνανθρώπων μας. Ὁ Σεβασμιώτατος εὐχαρίστησε τό κλιμάκιο, συνεχάρη τούς ἄνδρες καί τίς γυναῖκες τῆς Ἀστυνομικῆς Δ/σης Μαγνησίας γιά τήν ἀξίεπαινη πρωτοβουλία τους καί εὐχήθηκε σέ ὅλους καλά καί εὐλογημένα Χριστούγεννα.

ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΤΡΟΦΙΜΩΝ ΣΤΟΝ «ΕΣΤΑΥΡΩΜΕΝΟ» ΑΠΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΤΗΣ ΣΚΟΠΕΛΟΥ

Ἰκανή ποσότητα τροφίμων μακρᾶς διαρκείας παρέλαβε (19/1) ὁ Σ.Σ.Κ. Βόλου «Ο ΕΣΤΑΥΡΩΜΕΝΟΣ», προερχόμενη ἀπό τό 1ο Παπαρήθειο Δημοτικό Σχολεῖο Σκοπέλου. Οἱ δάσκαλοι καί οἱ μαθητές συγκέντρωσαν, τίς ἡμέρες τῶν ἑορτῶν, διάφορα τρόφιμα (210 συσκευασίες τροφίμων μακρᾶς διαρκείας) ὑπέρ τῶν ἀπόρων οἰκογενειῶν γιά τίς ὁποῖες μεριμνᾷ ὁ «ΕΣΤΑΥΡΩΜΕΝΟΣ», ὅπως φυλακισμένων, ἀποφυλακισμένων, φυγόποινων, προσφύγων, μεταναστῶν, μονογονεϊκῶν οἰκογενειῶν, κακοποιημένων γυναικῶν, ἀστέγων, Ρομά, ἀλλά καί σχολείων ἀκραίων συνοικιῶν τῆς περιοχῆς μας κ.ἄ. Ὁ Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου Πρωτ. Θεόδωρος Μπατάκας ἀπέδωσε θερμά συγχαρητήρια στή Διευθύντρια, στούς καλοῦς τῆς συνεργάτες, στούς μαθητές καί στούς γονεῖς τους γιά τήν πράξη ἀλληλεγγύης πού τιμᾷ τό Σχολεῖο τους καί τό νησί τους, πού δοκιμάστηκε ὑπερβολικά λόγῳ τῆς βαριάς κακοκαιρίας. Ἐδῶσαν σ' ὅλους ἓνα μάθημα ζωῆς, διότι, παρά τίς δυσκολίες τους, ἔκαναν πράξη τόν λόγο τοῦ Χριστοῦ γιά ἀγάπη καί ἀλληλεγγύη: «ΑΓΑΠΑΤΕ ΑΛΛΗΛΟΥΣ». Καί αὐτό τό μάθημα ζωῆς μᾶς τό προσφέρουν δάσκαλοι καί μαθητές ἑνός Δημοτικοῦ σχολείου! Τό Δ.Σ. καί ὅλοι οἱ συνεργάτες τοῦ «Ε» εὐχαριστοῦν θερμά γιά τήν πρωτοβουλία καί τήν ἀποστολή τῆς ἀνθρωπιστικῆς βοήθειας, καθῶς ἐπίσης καί τόν Κεντρικό Λιμενάρχη Βόλου καί τόν Πλοίαρχο τοῦ πλοίου «ΠΡΩΤΕΥΣ» γιά τήν μεταφορά.

ΑΝΩΤΑΤΗ ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΔΙΑΚΡΙΣΗ ΣΤΟΝ π. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟ ΜΥΓΔΑΛΗ

Είναι ἔθος, τά τελευταία χρόνια, κατά τή διάρκεια τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς ἑορτῆς τοῦ Μητροπολίτου μας (28/1), νά τιμᾶται, γιά τήν προσφορά του στήν Ἐκκλησία καί στόν λαό τοῦ Θεοῦ ἕνας πολίτης καί σεβάσιμος Κληρικός, ὡς ἐλάχιστο ἀντίδωρο τῆς Τοπικῆς Ἐκκλησίας στό πρόσωπό του. Ἐφέτος τιμήθηκε ὁ πολυσέβαστος Γέροντας Πρωτ. Κωνσταντῖνος Μυγδάλης, ὁ ὁποῖος ἐπί δεκαετίες ὑπηρετεῖ στήν Ἱερά Μητρόπόλῃ μας, ὀδηγώντας εἰς Χριστόν χιλιάδες ψυχές. Γιά τή ζωή καί τό ἔργο τοῦ π. Κωνσταντῖνου μίλησε ὁ Πρωτοσύγκελλος Ἄρχιμ. Δαμασκινός Κιαμέτης, ὁ ὁποῖος ἀναφέρθηκε στούς σταθμούς τῆς ἱερατικῆς του διακονίας, ἐνῶ ἐξῆρε τίς ποικίλες ἀρετές του, ὅπως ἡ ταπεινώση, ἡ ἀπλότητα, τό ἥπιον τοῦ χαρακτήρος, ἡ εἰρήνη τῆς ψυχῆς του, πού τόν κατέστησαν ἕναν ἀπό τούς κορυφαίους Πνευματικούς Πατέρες καί Ἐξομολόγους τῆς Τοπικῆς μας Ἐκκλησίας. Ἀπό τή μεριά του, ὁ Σεβ. κ. Ἰγνατίος ἐξέφρασε τήν εὐγνωμοσύνη του, ἐξῆρε, μέ θαυμασμό, τό ἔργο τῆς πνευματικῆς πατρότητος, πού θεοφιλῶς ἥσκησε ὁ π. Κωνσταντῖνος, ἀναφέρθηκε στήν προσφορά του στό Ἰδρυμα «Λειτουργοί Ὑγείας τῆς Ἀγάπης», τοῦ ὁποῖου ὑπῆρξε ἰδρυτικό μέλος, καθώς καί στή συμβολή του στή λειτουργία τῆς Γεροντίας περί τῶν Ἐπισκόπου. «Στό πρόσωπό σας οἱ πιστοί ἔβρισκαν τό ἔλεος τοῦ Θεοῦ καί ὄχι τόν δικαστή», τόνισε ὁ κ. Ἰγνατίος, «τήν ἀγάπη καί ὄχι τήν τιμωρία, τήν ἀγκαλιά καί ὄχι τήν ἀπόρριψη, τήν ἐνόπτια καί ποτέ τόν δικασμό». Σημείωσε δέ τή συμβολή τῆς Πρεσβυτέρας του στή συγκρότηση καί στήριξη τῆς οἰκονόμειας καί τήν εὐχαρίστησε ὀλοθύμως γιά τήν μεγάλη τῆς προσφορά δίπλα στόν Ἱερέα σύζυγό τῆς. Ἀμέσως μετά, ἐπέδωσε στόν π. Κωνσταντῖνο τήν Ἀνώτατη Τιμητική Διάκριση τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δημητριάδος, τόν Χρυσό Σταυρό μετά Διπλώματος.

ΕΠΙΔΟΘΗΚΑΝ ΟΙ ΔΙΟΡΙΣΜΟΙ ΣΤΑ ΝΕΑ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΣΥΜΒΟΥΛΙΑ

Σέ πανηγυρικό κλίμα, στό κατάμεστο ἀμφιθέατρο τοῦ Συνεδριακοῦ Κέντρου Θεσσαλίας, ἐπιδόθηκαν (15/12), ἀπό τόν Σεβ. Ποιμενάρχη μας κ. Ἰγνατίο, οἱ διορισμοί τῶν νέων μελῶν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Συμβουλίων καί τῶν Διαχειριστικῶν Ἐπιτροπῶν τῶν ἐνοριῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δημητριάδος, γιά τήν ἐπόμενη τριετία. Στήν ἐκδήλωση μίλησαν:

- Α. Ὁ Πρωτοσύγκελλος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, Ἄρχιμ. Δαμασκινός Κιαμέτης, μέ θέμα «Ἐκκλησιαστικός Ἐπίτροπος: διακονία, εὐθύνη καί προσφορά».
- Β. Ὁ κ. Μιχαήλ Βασιλικός, Νομικός Σύμβουλος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, μέ θέμα «Τό ἰσχύον νομικό πλαίσιο πού διέπει τή λειτουργία τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Συμβουλίων καί τῶν Διαχειριστικῶν Ἐπιτροπῶν» καί
- Γ. Ὁ κ. Νικόλαος Βέτσικας, Λογιστής, μέ θέμα «Ἐνημέρωση ἐπί τῶν φορολογικῶν καί λογιστικῶν θεμάτων».

Στή συνέχεια, τόν λόγο ἔλαβε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας κ. Ἰγνατίος, ὁ ὁποῖος ἐπεσήμανε ὅτι ἡ λειτουργία τῆς κάθε ἐνορίας διέπεται ἀπό τούς Νόμους τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους, καθότι πρόκειται γιά Ν.Π.Δ.Δ., «τά μέλη, ὅμως, τῶν Συμβουλίων, ἔχουν πρωτίστως ἐκκλησιαστική ιδιότητα». Ὁ κ. Ἰγνατίος τόνισε ὅτι «ἡ Τοπική

μας Ἐκκλησία δέ συνεχίζει μόνο τήν παράδοση πού παρέλαβε, ἀλλά ἀνοίξε καί νέους δρόμους. Χωρίς, ὅμως, τή συμβολή τῶν λαϊκῶν συνεργατῶν ὅλα θά ἦταν ἀνέφικτα. Δημιουργήσαμε θεσμούς, πού λειτουργοῦν ὡς πρότυπο καί σέ ἄλλα μέρη τῆς Ἑλλάδος». Ἀναφέρθηκε στή συγκρότηση τῆς Γεροντίας, μιᾶς ὁμάδος ἐμπείρων καί κατηρισμένων Κληρικῶν, πού πλαισιώ-

νουν τόν Ἐπίσκοπο κι ἔχουν ρόλο συμβουλευτικό, σέ ζητήματα πού ἀφοροῦν τούς Ἱερεῖς μας. Μίλησε γιά τό Ἰδρυμα Ἐνισχύσεως καί Ἐπιμορφώσεως τοῦ Ἐφημεριακοῦ Κλήρου, προκειμένου νά σπριχθοῦν οικονομικῶς καί ὄχι μόνο, οἱ νέοι Κληρικοί μας, πού εἰσέρχονται τίς τάξεις τοῦ Κλήρου ἐθελοντικά, γνωρίζοντας ὅτι τό Κράτος, πλέον, δέν τούς ἐξασφαλίζει τόν στοιχειώδη μισθό. Ἐκανε ἐκτενῆ ἀναφορά στήν ἱστορία τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας, στή σταδιακή συρρικνώσή τῆς, στήν προσφορά πρὸς τό Κράτος μεγάλου τμήματός τῆς καί στήν ὑποχρέωσή του νά καλύπτει ἀνταποδοτικά τή μισθοδοσία τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου. Εὐχαρίστησε δέ τόν λαό μας, πού στηρίζει, ἀπό τήν πρώτη στιγμή, τή λειτουργία τοῦ Ἰδρύματος, προκειμένου οἱ νέοι Κληρικοί μας νά ἀφιερώνονται ἀπόρροκα στή διακονία τους. Κάλεσε, τέλος, νά προσεχθεῖ ἰδιαίτερως ἡ νομιμότητα στή διεύθυνση τῶν ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων, εὐχήθηκε σέ ὅλους καλή δύναμη στά νέα τους καθήκοντα καί ἐπέδωσε τούς διορισμούς.

ΕΟΡΤΙΑ ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΤΩΝ ΙΕΡΟΨΑΛΤΩΝ ΜΑΣ

Τήν Πρωτοχρονιάτικη Βασιλόπιτα τοῦ Συνδέσμου Ἱεροψαλτῶν «Ὁσῖος Ἰωάννης ὁ Κουκουζέλης» καί τῆς Σχολῆς Βυζ. Μουσικῆς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δημητριάδος εὐλόγησε (26/1) ὁ Σεβ. Ποιμενάρχης μας κ. Ἰγνατίος. Ἡ ἐκδήλωση πραγματοποιήθηκε, σέ πανηγυρικό κλίμα, στό «Ἀρχονταρῖκι» τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀναλήψεως τοῦ Χριστοῦ Βόλου, παρουσία πλειάδος Ἱεροψαλτῶν, τῶν Διδασκάλων καί μαθητῶν τῆς Σχολῆς. Τόν Σεβασμιώτατο προσφώνησε ὁ Πρόεδρος τοῦ Συνδέσμου Ἱεροψαλτῶν κ. Εὐστάθιος Γραμμένος, ὁ ὁποῖος τόνισε ὅτι οἱ Ἱεροψάλτες διακονοῦν τήν Τοπική Ἐκκλησία, μέ πιστότητα στίς ἀρχές πού παρέλαβαν ἀπό τούς δασκάλους τους καί εὐχαρίστησε τόν κ. Ἰγνατίο γιά τή στήριξη στό ἔργο τοῦ Συλλόγου καί τόν Πρωτοσύγκελλο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἄρχιμ. Δαμασκινό Κιαμέτη γιά τήν ἀβραμαϊαία φιλοξενία. Ἀπό τή μεριά του, ὁ Διευθυντής τῆς Σχολῆς Πρωτοψάλτης κ. Μιχαήλ Μελέτης εὐχαρίστησε τόν Μητροπολίτη μας γιά τή μεγάλη ἀγάπη μέ τήν ὁποία περιβάλλει τή Σχολή καί εὐχήθηκε προκαταβολικῶς γιά τά ὀνομαστίρια του. Ὁ Σεβ. κ.

Ἰγνατίος ἐξέφρασε τή χαρά του γιά τήν πρόοδο τῆς Σχολῆς καί τήν ἀνανέωση τῶν Ἀναλογίων, χάρη στό ἔργο τῶν δασκάλων τῆς Ψαλτικῆς τέχνης. «Μέ τή χάρη τοῦ Θεοῦ συνεχίζουμε τήν Παράδοση, κρατᾶμε ζωντανή αὐτή τή μεγάλη καί σπουδαία Σχολή, πού εἶναι δῶρο Θεοῦ... Σᾶς καλῶ σέ ἐνόπτια, σέ ζωντανή Λατρεία, σέ σπουδή, σέ ἥθος, γιατί μόνον ἔτσι θά δικαιώνεται ἡ Παράδοση πού παραλάβαμε ἀπό τούς πατέρες μας...».

ΕΝΝΕΑ ΧΡΟΝΙΑ ΧΩΡΙΣ ΤΟΝ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟ

Με νοσταλγική διάθεση και συγκίνηση η Τοπική μας Έκκλησία τίμησε (28/1) την επέτειο των εννέα (9) χρόνων από την είς Κύριον έκδημία του επί εικοσιτέσσερα (24) έτη Ποιμενάρχου της, Μακαριστού Αρχιεπισκόπου Αθηνών & Πάσης Ελλάδος Χριστοδούλου. Στόν Ἱερό Ναό Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος Βόλου τελέστηκε Ἀρχιερατική Θεία Λειτουργία, ἱεουργοῦντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Δημητριάδος κ. Ἰγνατίου, συμπροσευχομένων τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Λαρίσης κ. Ἰγνατίου, Φθιώτιδος κ. Νικολάου καί Βρεσθῆνης κ. Θεοκλήτου. Συλλειτουργήσαν πλῆθος Ἱερέων καί Διακόνων, ἐνῶ παρέστησαν ὁ Ἀστυνομικός Διευθυντής Μαγνησίας Ταξίαρχος Ἰωάννης Τόλιας καί πλῆθος πιστῶν. Τόν Θεῖο Λόγο κήρυξε ὁ ἐκ τῶν παλαιότερων πνευματικῶν τέκνων τοῦ Μακαριστοῦ Ἀρχιεπισκόπου, Ἀρχιμ. Χρυσόστομος Παπαδόπουλος, Ἱεροκῆρυξ, ὁ ὁποῖος περιέγραψε τόν πνευματικό του Πατέρα ὡς τελετουργό. Ἀκολούθησε Ἀρχιερατικό Μνημόσυνο στό τέλος τοῦ ὁποῖου ὁ Σεβ. Ποιμενάρχης μας κ. Ἰγνάτιος ἐπεσήμανε ὅτι «ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος σφράγισε τή ζωή μας, τήν πατρίδα μας καί ὄχι μόνο. Στή Μητρόπολή μας κρατᾶμε ζωντανή τή μνήμη του, ὁ λαός μας καί οἱ κληρικοί μας τόν ἀγάπησαν πολύ καί ἀναγνωρίζουν στό πρόσωπό του ἕναν Ἱεράρχη μέ λόγο προφητικό, ἀφοῦ δικαιώνεται σέ πολλά γιά τά ὁποῖα εἶχε μιλήσει καί προειδοποίησε στό παρελθόν, γιά τήν πορεία τῆς πατρίδας μας καί τοῦ κόσμου. Θά συνεχίσουμε νά κρατοῦμε ζωντανή τή μνήμη του καί κυρίως νά ἀκολουθοῦμε τά βήματά του».

ΡΑΣΟΦΟΡΙΑ ΝΕΑΣ ΜΟΝΑΧΗΣ ΣΤΗΝ ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΤΙΜΙΟΥ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ ΑΝΑΤΟΛΗΣ

Στίς 7/1, ἑορτή τῆς Συνάξεως τοῦ Τιμίου Προδρόμου, στήν ὁμόνυμη Ἱερά Μονή, στήν Ἀνατολή τῆς Ἀγίας, τελέστηκε ἡ Ἀκολουθία τῆς Ρασοφορίας τῆς δόκιμης Γαρυφαλλιάς Βασιάνου. Σέ ἕνα τοπίο χιονισμένο, μέ ἀδύνατη τήν πρόσβαση στήν Ἱερά Μονή, στό Παλαιό Καθολικό τοῦ Τιμίου Προδρόμου, πού εἶχε νά ἐορτάσει δεκάδες χρόνια, παρουσία ἀποκλεισμένων, ἐκλεκτῶν προσκυνητῶν, ὁ Πρωτ. Σπυρίδων Τσιμούρης, τέλεσε τήν Ρασοφορία, μέ τήν ιδιαίτερη εὐλογία τοῦ Σεβ. Μητροπολίτη μας κ. Ἰγνατίου, ὁ ὁποῖος, παρά τήν ἕως ἐσχάτης ὥρας ἐπιθυμία του, δέν στάθηκε δυνατόν νά μετακινηθεῖ πρὸς τήν Ἱερά Μονή. Ἡ ἀδελφότητα τῆς Μονῆς καί οἱ λιγοστοί προσκυνητές ἔζησαν στιγμές ἱστορικές, μοναδικές, πρωτοχριστιανικές, ἀλησμόνητες, πού σπεραώνουν τή νέα μοναχὴ Θεολήτη.

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΒΙΒΛΙΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΧΟΛΕΒΑ

Στό Πν. Κέντρο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως πραγματοποιήθηκε ἐκδήλωση (28/1) ἀφιερῶμένη στή μνήμη τοῦ ἀειμνήστου Χριστοδούλου, κατά τήν ὁποία παρουσιάστηκε τό βιβλίο τοῦ Πολιτικοῦ Ἐπιστήμονος Κωνσταντίνου Χολέβα, «Ἑλληνορθόδοξη πρόταση γιά τήν Παιδεία, τήν κρίση, τά ἐθνικά θέματα», ἀπό τίς ἐκδόσεις «Ἀρχονταρίκι», τό ὁποῖο ὁ συγγραφέας εὐγνωμόνως ἀφιέρωσε στόν Μακαριστό Ἀρχιεπίσκοπο. Στήν ἐκδήλωση παρέστησαν οἱ Σεβ. Μητροπολίτες Δημητριάδος κ. Ἰγνατίος καί Λαρίσης κ. Ἰγνατίος, ἐκπρόσωποι τῶν Ἀρχῶν καί πολλοί κόσμος. Τό βιβλίο παρουσίασαν ὁ Ἀρχιμ. Ἐπιφάνιος Οἰκονόμου, Ἱεροκῆρυξ, καί ὁ Φιλῶλογος Κωνσταντίνος Ἀκριβόπουλος. Στήν ὁμιλία του ὁ π. Ἐπιφάνιος τόνισε ὅτι «ὁ Χριστόδουλος μπορεῖ νά ἔφυγε ἀπό κοντά μας, μένει, ὅμως, ζωντανός στίς καρδιές μας, στά ἔργα μας, στίς πρωτοβουλίες καί στούς ἀγῶνες μας τό ἔργο του νά ἀναδειχθεῖ, νά σχηματισθεῖ καί νά γίνει ἀντικείμενο μελέτης καί προβληματισμοῦ ἀπό τίς ἐπερχόμενες γενιές.

Ὡς πρόσωπα καί ὡς Τοπική Ἐκκλησία, ἔχουμε συνείδηση τοῦ χρέους μας ἀπέναντί του καί πιστεύω ὅτι τό ἐκπληρώνουμε μέ πιστότητα, εὐγνωμοσύνη καί ἀπέραντη ἀγάπη...». Στή συνέχεια, ἀναφέρθηκε στήν πολυχρόνια σχέση ἀγάπης καί ἐμπιστοσύνης τοῦ Μακαριστοῦ Ἀρχιεπισκόπου μέ τόν συγγραφέα, πού μεταφράστηκε σέ πολύ στενή συνεργασία σέ θέματα πού ἄπτονται τῆς Ἐθνικῆς μας αὐτοσυνειδησίας, στά ὁποῖα ὁ κ. Χολέβας ἰδιαίτερως εἰδικεύεται. Ὁ κ. Ἀκριβόπουλος ἀνέλυσε τά σημεῖα τοῦ βιβλίου, ἕνα πρὸς ἕνα, ἀναφέρθηκε στούς ἀγῶνες τοῦ Μακαριστοῦ Χριστοδούλου γιά τήν διατήρηση τῆς Ἑλληνορθόδοξης ταυτότητός μας, ἐνῶ τόνισε ὅτι ὁ Χριστόδουλος εἶχε προβλέψει τήν ἐπερχόμενη κρίση, στίς πραγματικές τῆς διαστάσεις, πνευματική καί ἠθική. Στή συνέχεια, ἐπεσήμανε ὅτι ὁ συγγραφέας, μέσα ἀπό τά κείμενά του, προτείνει λύσεις γιά τήν ὑπέρβαση τῆς κρίσης, πού εἶναι ἡ εὕρεση προτύπων καί ἰδανικῶν μέσα στήν Ἑλληνορθοδοξία, ἡ Παράδοση, ἡ Ἐκκλησιαστική κατῆχηση, ὁ ὑγιής πατριωτισμός καί ὁ ἀγῶνας γιά ἀνάπλαση τῆς ἀλλοιωμένης ἐθνικῆς μας ταυτότητας. Στή συνέχεια, τό λόγο πῆρε ὁ συγγραφέας κ. Χολέβας, ὁ ὁποῖος εὐχαρίστησε τόν Ποιμενάρχη μας γιά τήν πολυετή καρποφόρο συνεργασία καί τούς δύο ὁμιλητές γιά τήν ἄρτια παρουσίαση καί τόνισε ὅτι τό βιβλίο εἶναι ἀφιερῶμένο στόν Ἀρχιεπίσκοπο Χριστόδουλο, γιατί ὑπῆρξε ἡ ἔμπνευσή του. Ἀναφέρθηκε στό ἐνδιαφέρον του γιά τά Ἐθνικά θέματα, «τά ὁποῖα ἀγαποῦσε, μέ σεβασμό πρὸς τήν οἰκουμενικότητα τῆς Ὀρθοδοξίας καί τοῦ Ἑλληνισμοῦ, μέ τρόπο ἱστορικά τεκμηριωμένο». Μίλησε, ἐπίσης, γιά τήν ἀγάπη, τήν ὁποία ἔτρεφε ὁ Μακαριστός γιά τήν Παιδεία, «μέ ρίζες ἠθικές καί ἀνθρωπιστικές ἀξίες». Τόνισε, τέλος, ὅτι στίς τρεῖς αὐτές βασικές ἀρχές στηρίζεται καί ὁ ἴδιος καί τίς

ἀναλύει στά κείμενά του, ἐνῶ κάλεσε τούς νέους νά τίς ἐγκολπωθοῦν, γιά νά ἀποκτήσουν νόημα καί προοπτική ζωῆς. Τήν ἐκδήλωση ἔκλεισε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας κ. Ἰγνάτιος, ὁ ὁποῖος, ἀναφέρθηκε στίς τόσο ἐπικαιρες θέσεις τοῦ Ἀρχιεπισκόπου γιά τήν παγκοσμιοποίηση, γιά τήν Εὐρώπη καί τούς κινδύνους πού ἀντιμετωπίζει, τούς ὁποῖους εἶχε προβλέψει. Ἐξῆρε δέ τό ἔργο καί τήν προσωπικότητα τοῦ κ. Χολέβα, πού ὁδήγησε σέ ἐξαιρετική συνεργασία.

ΛΑΜΠΡΑ ΤΑ ΟΝΟΜΑΣΤΗΡΙΑ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΜΑΣ

Με τή δέουσα λαμπρότητα καί ιεροπρέπεια, ἡ Ἐκκλησία τῆς Δημητριάδος τίμησε τὰ ὀνομαστήρια τοῦ σεπτοῦ μας Ποιμενάρχου κ. Ἱγνατίου, ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῆς ἀνακομιδῆς τῶν Λειψάνων τοῦ Ἁγίου Ἱγνατίου τοῦ Θεοφόρου. Ὁ Μέγας Πανηγυρικός Ἑσπερινός τελέσθηκε στὸν Μητροπολιτικὸ Ἱερό Ναὸ Ἁγίου Νικολάου Βόλου, χοροστατοῦντος τοῦ Θεοφ. Ἐπισκόπου Σαλῶνων κ. Ἀντωνίου, συγχοροστατοῦντων τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Βρεσθῆνης κ. Θεοκλίτου, Κίτρους, Κατερίνης & Πλαταμῶνος κ. Γεωργίου καί Δημητριάδος & Ἄλμυροῦ κ. Ἱγνατίου. Συμμετείχε πλῆθος Κληρικῶν τῆς Μητροπόλεως καί ἐκτός αὐτῆς, ἀντιπροσωπεῖες Ἱερῶν Μονῶν, ἐνῶ παρέστησαν οἱ ἐπικεφαλῆς τῶν Στρατιωτικῶν καί Λιμενικῶν ἀρχῶν καί μέγα πλῆθος εὐλαβῶν Χριστιανῶν. Τὸν Θεῖο Λόγο κήρυξε ὁ Θεοφ. κ. Ἀντώνιος, ὁ ὁποῖος ἀνέλυσε τὴν ἐκκλησιολογία τοῦ Ἁγίου Ἱγνατίου, πού κινεῖται περίξ τοῦ προσώπου τοῦ Ἐπισκόπου, ἄνευ τοῦ ὁποῖου δέ νοεῖται Ἐκκλησία. Ἀνήμερα τῆς ἑορτῆς, στὸν Ἱερό Ναὸ Ἀναλήψεως τοῦ Χριστοῦ Βόλου, τελέσθηκε Πολυαρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία, προεξάρχοντος τοῦ εορτάζοντος Ποιμενάρχου μας κ. Ἱγνατίου, τὸν ὁποῖο πλαισίωσαν οἱ Σεβ. Μητροπολίτες Λαρίσης & Τυρνάβου κ. Ἱγνατίος, Θεσσαλιώτιδος & Φαναριοφερσάλων κ. Τιμόθεος, Τρίκκης & Σταγῶν κ. Χρυσόστομος, Βρεσθῆνης κ. Θεοκλίτος, ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Σαλῶνων κ. Ἀντώνιος καί πλῆθος Ἱερῶν καί Διακόνων. Στὴ Θεία Λειτουργία παρέστησαν ὁ Περιφερειάρχης Θεσσαλίας κ. Κώστας Ἀγοραστός, ὁ Βουλευτὴς Μαγνησίας κ. Χρῆστος Μπουκῶρος, ὁ ἐκτελῶν χρέη Δημάρχου Βόλου, Ἀντιδήμαρχος κ. Θάνος Θεοδώρου, ὁ Δήμαρχος Ἄλμυροῦ κ. Δημήτριος Ἑσερίδης, ὁ Δήμαρχος Νοτίου Πηλίου κ. Νικόλαος Φορτούνας, οἱ ἐπικεφαλῆς τῶν Στρατιωτικῶν, Λιμενικῶν, Ἀστυνομικῶν καί Πυροσβεστικῶν Ἀρχῶν, ἐκπρόσωποι φορέων καί μέγα πλῆθος πιστῶν. Τὸν Θεῖο Λόγο κήρυξε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Λαρίσης κ. Ἱγνατίος, ὁ ὁποῖος ἀνέλυσε τὸ χάρισμα τῆς φιλοσοργίας, πού χαρακτήριζε τὸν εορταζόμενο Ἅγιο Ἱγνάτιο. Ἀναφερόμενος στό πρόσωπο τοῦ Ποιμενάρχου μας, ἐξῆρε τοὺς ἀγῶνες καί τὸ ἔργο του γιὰ τὴ διαφύλαξη τῆς ἐνότητος σπὴν Ἐκκλησία καί σπὴν κοινότητα, καί κατέληξε: «Τὸν εὐχαριστοῦμε γι' αὐτὸ τὸ ὁποῖο εἶναι καί τὸ ὁποῖο προσφέρει σπὴν ἁγία μας Ἐκκλησία». Στὸ τέλος τῆς Θείας Λειτουργίας ὁ Σεβ. Ποιμενάρχης μας, μετ' συγκίνηση εὐχαρίστησε προσωπικῶς τοὺς Σεβ. Ἱεράρχες, πού τὸν τίμησαν μετ' τὴν παρουσία τους, τοὺς ἀρχόντες τοῦ τόπου γιὰ τὴν συναντίληψη καί τὴν ἀγαπή συνεργασία καί τὸν λαὸ τοῦ Θεοῦ, γιὰ τὴν ἀγάπη, τὴν ἐμπιστοσύνη καί τὴν προσευχή του. Τόνισε πῶς, ὄντως, «ἂν εἶναι κάτι γιὰ τὸ ὁποῖο ἀγωνίζομαι καί προσεύχομαι εἶναι ἡ ἐνότητα καί ἡ ἀγάπη, πού ἀπορρέει ἀπὸ τὴν πίστη στὸν Χριστό, πού εἶναι τὸ ὑπόδειγμα τῆς ἀγάπης». Ὁ κ. Ἱγνατίος ἀναφέρθηκε στὶς προσπάθειες τῆς Τοπικῆς μας Ἐκκλησίας γιὰ τὴν ἀνακούφιση τῶν ἀναγκῶν τῶν ἀνθρώπων πού ὑποφέρουν, μίλησε γιὰ τὸν ἀληθινὸ πλοῦτο Τῆς, πού εἶναι οἱ ἄνθρωποι, πού προσφέρονται ἐθελοντικά στό ἔργο Τῆς, γιὰ τὴ φροντίδα τῆς Μητροπόλεως στοὺς πρόσφυγες καί μετανάστες καί κάλεσε σέ συστράτευση προσευχῆς, γιὰ νά κρατηθεῖ ἡ ἐλπίδα ζωντανή σέ ἐποχὴ ἀπελπισίας καί ἡ εἰρήνη ζωντανή, γιατί γύρω μας ἴχουν τὰ τύμπανα τοῦ πολέμου. Κατὰ τὴ διανομὴ τοῦ ἀντιδώρου, ὁ Σεβασμιώτατος δέχθηκε τὶς εὐχές καί τὴν πληθωρικὴ ἀγάπη ὄλων καί ἀνταπέδωσε μετ' πατρικὴ ἀγάπη καί εὐγνωμοσύνη.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟ ΤΟΥ ΑΙΧΜΑΛΩΤΟΥ ΣΤΟ ΝΤΑΧΑΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΥ

Τὸν ἀείμνηστο Μητροπολίτη Δημητριάδος καί Ἄλμυροῦ Δαμασκνὸ Χατζόπουλο τίμησε (5/2) ἡ Τοπικὴ μας Ἐκκλησία, στό πλαίσιο τῆς Ἡμέρας Μνήμης τοῦ Ὀλοκαυτώματος. Ὁ Μητροπολίτης Δαμασκνός (1957-1967), ὡς Πρωτοσύγκελλος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κορίνθου, συνελήφθη ἀπὸ τοὺς Γερμανοὺς κατακτιπές καί ὀδηγήθηκε στὰ στρατόπεδα τῆς φρίκης, σπὴν Ἰταλία καί σπὴν Γερμανία, ἀπὸ τὸ 1942 ἕως τὸ 1945, μετ' ἀποκορύφωμα τὴν αἰχμαλωσία του στό Νταχάου, μετ' ἀριθμὸ 57754, ἀπ' ὅπου ἀπελευθερώθηκε τὸν Ἀπρίλιο τοῦ 1945 ἀπὸ τοὺς Συμμάχους. Μετ' τὴν εὐκαιρία τοῦ φετινοῦ εορτασμοῦ, τελέσθηκε στὸν Ἱερό Ναὸ Ἀναλήψεως τοῦ Χριστοῦ Βόλου, πολυαρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία, ἱεουργοῦντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Κορίνθου κ. Διονυσίου, συνιερουργοῦντων τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Ἐλενουπόλεως κ. Ἰωακείμ (Πατριαρχεῖο Ἱεροσολύμων), Δημητριάδος κ. Ἱγνατίου καί τοῦ Πανιερ. Ἐπισκόπου Πάκρατος & Σλαβονίας κ. Ἰωάννου (Πατριαρχεῖο Σερβίας), ἐνῶ συλλειτουργῆσαν πλειάδα Κληρικῶν μας, χειροτονηθέντων ἀπὸ τὸν ἀείμνηστο Δημητριάδος Δαμασκνὸ. Στὴ Θεία Λειτουργία παρέστησαν ἐκπρόσωποι τῶν Πολιτικῶν καί Στρατιωτικῶν Ἀρχῶν, ὁ Πρόεδρος τῆς Ἑβραϊκῆς κοινότητας Βόλου κ. Μαρσέλ Σολομών καί πλῆθος πιστῶν. Σπὴν προσφώνησή του ὁ Σεβ. κ. Ἱγνατίος ἀναφέρθηκε σπὴν προσφορά τοῦ Μητροπολίτου Ἰωακείμ σπὴν διάσωση τῆς Ἑβραϊκῆς κοινότητας τοῦ Βόλου, κατὰ τὴν Κατοχή, καθὼς καί στό διάδοχό του Δαμασκνὸ, ὁ ὁποῖος φυλακίστηκε στὸν φρικτὸ τόπο τοῦ μαρτυρίου, στό Νταχάου. Ὁ κ. Ἱγνατίος μίλησε γιὰ τὴ στολή τῆς αἰχμαλωσίας τοῦ Μητροπολίτου Δαμασκνοῦ, πού κόμισε ὁ Μητροπολίτης Κορίνθου κ. Διονύσιος καί ἐξετέθη στό κέντρο τοῦ Ναοῦ καί θυμίζει μέχρι σήμερα τὸ μαρτύριο τοῦ Ἱεράρχου. Κατέληξε δέ, λέγοντας ὅτι «τὸ νά ἔχουμε σήμερα ἀνάμεσά μας τὴ στολή τῆς αἰχμαλωσίας τοῦ προκατόχου μας, ὄλους μᾶς συγκινεῖ, γιατί οἱ παλαιότεροι θυμοῦνται καί οἱ νεώτεροι διδάσκονται τί συμφορά ἔφερε στὸν κόσμον ὁ ναζισμός. Εὐχόμαστε, ΠΟΤΕ ΞΑΝΑ ΟΛΟΚΑΥΤΩΜΑΤΑ!». Ἀκολούθησε ἡ ὁμιλία τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Κορίνθου κ. Διονυσίου, ὁ ὁποῖος, μεταξύ ἄλλων, ἐπεσήμανε ὅτι «ἡ σημερινὴ ἡμέρα θεσπίστηκε, γιὰ νά θυμόμαστε ὅτι Ὁρθόδοξοι Κληρικοί, μετ' οἰκουμενικὸ πνεῦμα, ἀγκάλιασαν ὄλους τοὺς ἀνθρώπους, ὄλων τῶν θρησκευτικῶν πίστειων, τῶν γλωσσῶν

καί τῶν πολιτισμῶν, σέ καιροὺς μεγάλης δοκιμασίας. Δύο ἀπ' αὐτοὺς διετέλεσαν Μητροπολίτες Δημητριάδος, ὁ Ἰωακείμ καί ὁ Δαμασκνός, πού ταλαιπωρήθηκαν, διώχθηκαν, τιμωρήθηκαν κι ἔφυγαν προδομένοι ἀπὸ ἀνθρώπους. Ἴδιως ὁ Δαμασκνός, μαζί μετ' τοὺς μετέπειτα Μητροπολίτες Τρίκκης Διονύσιο καί Κυθήρων Μελέτιο, φυλακίστηκαν στὰ ναζιστικὰ στρατόπεδα συγκέντρωσης καί ὑπέστησαν φρικτὰ βασανιστήρια. Γι' αὐτὸ ἡ συγκίνησή μας εἶναι μεγάλη...». Σημείωσε, ἐπίσης, ἐμφαντικά, ὅτι «καλῶς τιμᾶται ἡ μνήμη τοῦ ἐβραϊκοῦ Ὀλοκαυτώματος, ἀλλὰ δέν πρέπει νά λησμονοῦμε ὅτι στὰ Στρατόπεδα Συγκέντρωσης δέν ὑπῆρξαν μόνον Ἑβραῖοι, ἀλλὰ καί Χριστιανοί καί μάλιστα Ὁρθόδοξοι. Ἔτσι, ὄλοι μαζί θυμόμαστε καί διακηρύττουμε ΠΟΤΕ ΠΙΑ». Στὸ τέλος τῆς Θείας Λειτουργίας τελέσθηκε τὸ Μνημόσυνο τοῦ Μητροπολίτου Δαμασκνοῦ καί ὁ κ. Διονύσιος προσέφερε στὸν Σεβ. Ποιμενάρχη μας ἕνα ἐγκόλπιο τοῦ Μακαριστοῦ Προκατόχου του. Ἀπὸ τὴ μεριά του ὁ Ἐπίσκοπος Πάκρατος & Σλαβονίας κ. Ἰωάννης προσέφερε τεμάχια Ἱερῶν Λειψάνων τῶν 700.000 Ὁρθοδόξων Σέρβων, πού μαρτύρησαν στό στρατόπεδο συγκέντρωσης Γιασένοβατς σπὴν Κροατία ἀπὸ τοὺς Κροάτες Ναζί, τὴν περίοδο 1941-1945.

ΤΡΙΑ ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΣΧΟΛΕΙΑ ΤΙΜΗΣΑΝ ΤΟ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗ ΜΑΣ

Σέ μία συγκινητική και γεμάτη αγάπη εκδήλωση, πού πραγματοποιήθηκε (31/1) στο άμφιθέατρο του 16ου και 30ου Δημοτικών Σχολείων Βόλου, βραβεύτηκε ο Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ἰγνάτιος ἀπό τά προαναφερθέντα σχολεία καί τό 10ο Δημοτικό Ν. Ἰωνίας, γιά τήν δόλοθυμη καί πατρική στήριξη καί συμπαράστασή του στά ἐκπαιδευτικά πράγματα τοῦ Νομοῦ μας, καθ' ὅλη τή διάρκεια τῆς μέχρι τώρα ποιμαντορίας του, παρουσία τοῦ συνόλου τῶν δασκάλων καί τῶν μαθητῶν καί ἐκπροσώπων τοπικῶν φορέων. Τήν εκδήλωση χαιρέτισαν ὁ Δ/ντής τῆς Α/θμιας Ἐκπαίδευσης Μαγνησίας κ. Νικόλαος Πολύζος, ἡ Σύμβουλος Μουσικῆς τῆς Β/θμιας Ἐκπαίδευσης κ. Ξανθούλα Παπαπαναγιώτου, ἡ Σύμβουλος Α/θμιας Ἐκπαίδευσης κ. Μαρία Μπαντέρα, ὁ Πρόεδρος τοῦ ΟΕΒΕΜ κ.

Πρόεδρος τοῦ Ὁρφανοτροφείου Βόλου κ. Κώστας Θεοδώρου καί ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐνώσεως Γονέων τοῦ Δήμου Βόλου κ. Ἡλίας Κουτσερῆς. Ὅλοι ἐξήραν τήν ἐπικοινωνιακή καί ἐνίοτε καταλυτική συνδρομή τοῦ Σεβασμιωτάτου στά ἐκπαιδευτικά ζητήματα τῆς περιοχῆς μας, κάθε φορά

πού τοῦ ἐζήτηθη, στή μέριμνά του γιά τή στέγαση καί τή σίτιση ὁλοκληρῶν σχολείων καί οικονομικά ἀδύνατων μαθητῶν, στή στοργή του γιά τούς μαθητές ΡΟΜΑ καί τή συμβολή του στό ἐγχείρημα τῆς ἐκπαίδευσης τῶν προσφυγόπουλων, στήν προσφορά του στόν χώρο τοῦ Πολιτισμοῦ, διά τῆς «Μαγνήτων Κιβωτοῦ», στήν ἀμέριστη στήριξη τοῦ Ὁρφανοτροφείου, κυρίως, ὅμως, στή διαρκή μέριμνά του γιά τήν οἰκοδόμηση καί διατήρηση τῆς ἀπαραίτητης ἐνότητας στήν τοπική μας κοινότητα, σέ μία περίοδο πολλαπλῆς κρίσης. Ἀκολούθησε ὁμιλία τοῦ κ. Γεωργίου Γκαβαρδίνου, Καθηγητοῦ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Α.Π.Θ., ἀναφορικά μέ τήν ἐορτή τῶν προστατῶν τῆς Ἑλληνικῆς Παιδείας καί τῶν Γραμμάτων. Ὁ Σεβασμιώτατος, μέ ἰδιαίτερη συγκίνηση, δέχθηκε τήν προσγενομένη τιμή καί τόνισε: «Καθ' ὅλη τή διάρκεια τῆς διακονίας μου ἔχω ὡς πρότυπο τόν Χριστό καί προσπαθῶ νά ἐργάζομαι καί νά πολιτεύομαι κατά τό θέλημά Του. Αὐτό μέ ἔκανε νά ἀγαπῶ τόσο πολύ τά παιδιά». Ὁ κ. Ἰγνάτιος εὐχαρίστησε τούς προλαλήσαντες γιά τά ὅσα καλά εἶπαν γιά τό πρόσωπό του, ἀποδίδοντας τό ἔργο του στή βοήθεια τοῦ Θεοῦ, πρωτίστως καί στή συνεργασία ὄλων. Κάλεσε τά παιδιά ν' ἀγαποῦν καί νά τιμοῦν τούς δασκάλους τους, τούς γονεῖς καί τούς συμμαθητές τους καί νά εἶναι ἐπιμελῆ στά σχολικά τους καθήκοντα. Τέλος, συνεχάρη τήν ἐκπαιδευτική κοινότητα τῆς πόλης μας γιά τήν ὑποδοχή τῶν προσφυγόπουλων στά σχολεία, λέγοντας πῶς «ὁ Βόλος ἀπέδειξε πῶς εἶναι μία πόλη πού ξέρει νά ὑποδέχεται καί φιλοξενεῖ ἀνθρώπους κατατρεγμένους. Νά θυμάστε πάντα ὅτι ὁ κάθε ἀνθρώπος εἶναι μία ζωντανή εἰκόνα τοῦ Θεοῦ, πού χρίζει σεβασμοῦ, τιμῆς καί ἀγάπης».

ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΙΕΡΑΡΧΩΝ ΣΤΟ ΒΟΛΟ ΤΙΜΗΘΗΚΕ Ο ΠΑΛΑΙΜΑΧΟΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΤΡΙΚΟΣ

Μέ τή δέουσα λαμπρότητα ἡ Τοπική Ἐκκλησία τῆς Δημητριάδος καί ἡ Ἐκπαιδευτική Κοινότητα τῆς Μαγνησίας γιόρτασαν (30/1) τή μνήμη τῶν Ἁγίων Τριῶν Ἱεραρχῶν, Προστατῶν τῶν Γραμμάτων καί τῆς Ἑλληνικῆς Παιδείας. Ἐπίκεντρο τοῦ εορτασμοῦ ἦταν ὁ Ἱερός Ναός Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος Βόλου, ὅπου τελέστηκε Ἱεραρχική Θεία Λειτουργία, ἱεουργοῦντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Δημητριάδος κ. Ἰγνατίου, παρουσία τῶν Δ/ντῶν Α/θμιας καί Β/θμιας Ἐκπαίδευσης Μαγνησίας, Γεωργίου Πολύζου καί Σωκράτη Σαβελίδου ἀντίστοιχα, πλειάδος ἐκπαιδευτικῶν καί μαθητῶν. Ἀκολούθησε ἐορτή εκδήλωση στό Πν. Κέντρο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, ὅπου ἡ Τοπική Ἐκκλησία τίμησε τούς λειτουργούς τῆς Παιδείας στό πρόσωπο τοῦ παλαίμαχου Ἐκπαιδευτικοῦ, Φιλολόγου, τ. Λυκειάρχου καί τ. Προέδρου τοῦ Ὁρθοσκευτικοφιλολογικοῦ Συλλόγου Βόλου «Οἱ Τρεῖς Ἱεράρχαι» κ. Ἰωάννη Πατρικού. Στήν εκδήλωση παρέστησαν οἱ Δ/ντές Α/θμιας καί Β/θμιας Ἐκπαίδευσης, ὁ Πρύτανης τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλίας κ. Κων/νος Γουργουλιάνης, ἐκπρόσωποι τῶν Ἀρχῶν καί πλῆθος συναδέλφων καί μαθητῶν τοῦ τιμηθέντος. Γιά τόν τιμώμενο μίλησαν ὁ κ. Χρῆστος Ξενάκης, Φιλολόγος, παλαίμαχος Ἐκπαιδευτικός, καί ὁ κ. Γρηγόριος Καρταπάνης, Ναυπηγός, Ἀντιπρόεδρος τῆς Ἐταιρείας Θεσσαλικῶν Ἐρευνῶν. Ὁ κ. Ξενάκης περιέγραψε, μέ ἔντονα χρώματα, τό ἔργο καί τήν ἐκπαιδευτική προσφορά τοῦ κ. Πατρικού, παρουσιάζοντάς τον ὡς ὁλοκληρωμένη πνευματική προσωπικότητα, ἐνῶ ὁ κ. Καρταπάνης κατέγραψε ἀναμνήσεις ἀπό τή μαθητική του ζωή, παρά τούς πόδας τοῦ κ. Πατρικού, γιά τόν ὁποῖο τόνισε ὅτι «διέθετε αἰσθητήριο κατανόησης τῶν ἐφηβικῶν εὐαισθησιῶν καί ἀντιδράσεων». Στή συνέχεια ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ἰγνάτιος ἐξῆρε τό ταπεινό φρόνημα καί τό ἐκκλησιαστικό ἦθος τοῦ κ. Πατρικού, τήν ἀπαράμιλλη ἐκπαιδευτική του προσφορά, ἐπισημαίνοντας πῶς «εἶναι ἕνα ζωτιανό παράδειγμα ἐκπαιδευτικοῦ καί πνευματικοῦ ἀνθρώπου, ἀπό τό ὁποῖο τόσο ἔχει ἡ ἀνάγκη ἡ πατρίδα μας σήμερα». Ἀκολούθως, ἀπένευσε στόν κ. Ἰωάννη Πατρικό τήν Ἀνώτατη Τιμητική Διάκριση τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δημητριάδος, τόν Χρυσό Σταυρό μετά Διπλώματος. Τόν λόγο ἔλαβε ὁ τιμηθείς ἐκπαιδευτικός, ὁ ὁποῖος εὐχαρίστησε τόν Μητροπολίτη μας γιά τήν ὑψίστη τιμή, «ἄν καί ὑπάρχουν πολλοί ἄλλοι ἀξιοί συνάδελφοι κρείττονες ἐμοῦ». Στή συνέχεια ἀνέπτυξε τό θέμα «Ὁ σπερματικός λόγος τοῦ Θεοῦ στους Ἱεράρχαις Ἑλλήνες συγγραφεῖς καί ἡ ἀρμονική σύζευξη Χριστιανισμοῦ καί Ἑλληνισμοῦ ἀπό τούς Τρεῖς Ἱεράρχαις».

ΜΕ ΤΑ ΠΡΟΣΦΥΓΟΠΟΥΛΑ ΤΟΥ ΒΟΛΟΥ Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΜΑΣ

Μέσα σέ μία χαρούμενη καί πανηγυρική ἀτμόσφαιρα, πραγματοποιήθηκε (31/1) ἡ εκδήλωση τοῦ Σ. Σ. Κ. Βόλου «Ὁ ΕΣΤΑΥΡΩΜΕΝΟΣ», ἀφιερωμένη στά προσφυγόπουλα, πού φιλοξενοῦνται στή δομή ΜΟΖΑ (περιοχῆς Βόλου). Δεκαεπτά (17) ἐθελοντές τοῦ Συλλόγου μέ ἐπικεφαλῆς τόν Σεβ. Μητροπολίτη μας κ. Ἰγνάτιο, ἐπισκέφθηκαν τόν χώρο φιλοξενίας προσφύγων τῆς περιοχῆς μας μεταφέροντας, ἐκ μέρους τοῦ «ΕΣΤΑΥΡΩΜΕΝΟΥ», προσωπικά καί χρήσιμα δῶρα γιά ὅλα τά προσφυγόπουλα (35), ὅπως: μάλλινα γά-

νια, κασκόλ, σκουφάκια, κάλτσες, βρεφικές τροφές καί ἐνδύματα, γλυκίσματα κ.ἄ. Ἡ γιορτή - πού πραγματοποιήθηκε σ' ἕναν στεγασμένο, καθαρό καί στολισμένο χώρο - ἄρχισε μέ τή σύντομη, ἀλλά θερμή ὁμιλία τοῦ Σεβασμιωτάτου, ὁ ὁποῖος μέ καρδιακούς καί πατρικούς λόγους ἀπευθύνθηκε στούς πρόσφυγες, τούς εὐχίθηκε νά ἔχουν μία καλή πορεία στή ζωή τους καί μέ συγκίνηση τούς εἶπε: «...ἤλλαμε σήμερα κοντά σας, γιά νά σᾶς πούμε πῶς σᾶς ἀγαπᾶμε...». Στή συνέχεια, τά 35 μικρά προσφυγόπουλα τραγούδησαν στήν ἑλληνική καί ἀραβική γλώσσα, χόρεψαν μέ κέφι κι ἔλαβαν ἀπό τά χέρια τοῦ Μητροπολίτη μας τά ἀτομικά πρωτοχρονιάτικα δῶρα τοῦ «Ε». Ἀκολούθως, ὁ Σεβασμιώτατος εὐλόγησε τήν παραδοσιακή Βασιλόπιτα πρὸς τιμήν τῶν στρατιωτῶν πού διακονοῦν ὑποδειγματικά στόν εὐαίσθητο αὐτό χώρο, εὐχόμενος καλή καί εὐλογημένη χρονιά. Τήν εκδήλωση τίμησαν μέ τήν παρουσία τους: ὁ Συνταγματάρχης κ. Καπραβέλας, Ὑποδιοικητής τῆς 32ης ΤΑΞΥΠ, ὁ κ. Βασίλειος Καραῖσκος, Ἀστυνομικός Δ/ντής, ἀξιωματικοί καί ὑπαξιωματικοί τοῦ Στρατοῦ, διάφοροι ἐθελοντές τοῦ χώρου, διερμηνεῖς καί οἱ ἀνθρώποι τοῦ «Ε».

Καινούργιος χρόνος πάλι ξημερώνει ἄς τόν ἀτενίσουμε μέ αἰσιοδοξία!

Πρωτοχρονιά 2017 σέ ἕναν κόσμο διψασμένο γιά ἐλπίδα. Γιορτινές μελωδίες, πανδαισία χρωμάτων, πλημμύρα ἀπό φῶς ξεχύθηκαν ἀπό παντοῦ, γιά νά διασωθεῖ ἡ μαγεία τῆς γιορτῆς, γιά νά ζεσταθοῦν οἱ σφιγμένες καρδιές. Παράλληλα, ὅμως, ἑκατομμύρια μάτια σέ ὅλη τή γῆ καρφώθηκαν στοχαστικά στούς δείκτες τῶν ρολογιῶν, πού μετροῦσαν ρυθμικά τίς στιγμές στήν ἀλλαγὴ τοῦ χρόνου. Μιά σιωπηλή τελετουργία, ἀποκαλυπτική τῆς ἀνάγκης νά σβήσει κάτι παλιό, νά ἀνασπασθεῖ κάτι καινούργιο. Ζωηρή προσδοκία γιά μιά ἀλλαγὴ λυτρωτική, γιά μιά νέα πορεία.

Καί ὁ καινούργιος χρόνος ἤλθε! Στεκόμαστε μέ δέος στό κατώφλι του, ἐπιχειρώντας νά διεισδύσουμε στήν οὐσία του, νά διερευνήσουμε τή σημασία του καί τὰ μυστήριά του. Ὅπωςδήποτε, ὁ χρόνος, ἡ πιό φοβερή καί ἀνεξίτηλη δύναμη στόν κόσμο, πού δέν τιθασεύεται καί ὅλα τὰ μεταβάλλει, δέν ἀλλάζει ὁ ἴδιος. Δέν εἶναι οὔτε παλιός οὔτε καινούργιος. Ἄπλως συνεχίζει τήν ἀκατάπαυστη ροή του, ἀναρίθμητους αἰῶνες τώρα, ἀπό τή μεγαλειώδη ἐκείνη στιγμή, πού ἀντήχησε τό παντοδύναμο καί παντοκρατορικό «γενηθῆτω» τήν πρώτη ἡμέρα τῆς Δημιουργίας. Ὑπῆρξε ἕκτοτε ἀνθρώπινη ἀνάγκη νά προσδώσει στόν χρόνο χαρακτηριστικά, νά τόν ὀρίσει ὡς μέγεθος, νά τόν μετρήσει ὡς διάρκεια, νά τόν μελετήσει ἀκόμα καί στό μοντέλο τοῦ χωροχρόνου. Νά τόν θεωρήσει ὡς μιά ἀένανη κίνηση ἀνάμεσα στό θεϊκό ἄπειρο καί στό χειροπιαστό παρόν. Κι ἂν κάποιος ἀμφισβήτησε τήν ὑπαρξή του, κι ἂν ἄλλοι τήν θεώρησαν αἰνίγμα γιά τήν ἐπιστήμη, τό βέβαιο εἶναι ὅτι ἡ παράμετρος «χρόνος» εἶναι τόσο σημαντική στή ζωή μας, ὥστε εἶναι ἀδύνατον νά φανταστοῦμε κάποια πτυχή τῆς ἀνεξάρτητα ἀπό τόν χρόνο. Οἱ στιγμές του εἶναι ἐκεῖνες πού δίνουν νόημα καί ὑπόσταση στά βήματα καί στά ὄνειρά μας. Οἱ στιγμές εἶναι ἐκεῖνες, πού ὅσο κι ἂν φαίνονται μικρές κι ἀσήμαντες, μποροῦν νά δώσουν στή ζωή μας ἀπειρη ἀξία καί προοπτική αἰωνιότητας. Εἶναι, συνεπῶς, ἐξαιρετικά πολυτίμες, καί καθὼς εἶναι ἀδυσώπητη ἡ κλεψύδρα τοῦ χρόνου, δέν μένουν περιθώρια νά τίς ξοδεύουμε ἀλόγιστα.

«Μὴν κοιτάξεις τό ρολόι σου. Κάνε ὅ,τι κάνει. Προχώρει. Πέρασε σέ κάτι καινούργιο», συμβουλεύει εὐστοχα σύγχρονος στοχαστής. Καί ὅπως θά ἔλεγε ὁ ποιητής Γιάννης Ρίτσος:

Βρές χρόνο γιά δουλειά-αὐτό εἶναι τό τίμημα τῆς ἐπιτυχίας.
Βρές χρόνο γιά σκέψη-αὐτό εἶναι ἡ πηγή τῆς δύναμης.
Βρές χρόνο νά γελάς-αὐτό εἶναι ἡ μουσική τῆς ψυχῆς.
Βρές χρόνο γιά ὄνειρα-αὐτά θά τραβήξουν τό ὄχημά σου ὡς τ' ἀστέρια.
Βρές χρόνο ν' ἀγαπᾶς καί ν' ἀγαπιέσαι-αὐτό εἶναι προνόμιο θεϊκό.

Ὁ κόσμος θά συνεχίσει νά πορεύεται, ἀναζητώντας ἕνα μοτίβο εὐτυχίας. Τό φῶς θά διαδέχεται τό σκοτάδι, ἡ μέρα θά διαδέχεται τή νύχτα. Ὁ χρόνος θά κυλάει στήν αἰώνια πορεία του. «Ἐσύ ὅμως πρόσεχε, ποτέ μὴ μένεις στό ἴδιο σημεῖο», προτρέπει ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος, «νά εἶσαι εὐκίνητος, ἀεικίνητος, σέ διαρκῆ ἄνοδο, μέ διάθεση γιά αὔξηση, γιά

πρόοδο καί τελειότητα». Ἡ ἀρετὴ δέν σταματάει ποθενά, «τό πέρας ἀπέραντον κέκται». Καί ἡ προτροπὴ τοῦ θεοῦ λόγου στό ἴδιο κατατείνει: «ὁ ἅγιος ἀγιασθήτω ἔτι», διαβάζουμε στήν Ἐποκάλυψη. Εἶναι σύμφυτη, ἄλλωστε, στήν ἀνθρώπινη ὑπόστασή μας ἡ ἀκατανίκητη διάθεση νά κατευθυνόμαστε πρὸς τό ἀνώτερο, πού ὅλοι ποθοῦμε. Οἱ δυνατότητές μας εἶναι ἀπροσμέτρητες, χάρη στήν πνοή, πού μᾶς ἔδωσε ὁ Πλαστοργός, γιά κάτι ὁμορφότερο, καλύτερο, ἀληθινὸ σπὶ ζωή μας. Σέ ἐμᾶς ἐναπόκειται νά ἐργαστοῦμε γιά τήν «καλή ἀλλοίωσή μας», νά ἐνδυθοῦμε «τόν καινὸν ἄνθρωπον», διαρκῶς ἀνανεούμενοι τῷ πνεύματι», ὅπως παρακινεῖ ὁ Ἀπόστολος Παῦλος.

Αὐτὴ ἡ κίνηση πρὸς τὰ ὑψηλότερα καί ἀγιώτερα συνιστᾷ τήν οὐσιαστικὴ ἀλλαγὴ ἀπὸ τό παλιό σέ κάτι νέο, τήν εἰσοδὸ μας σέ δρόμο, τρόπο καί χρόνο καινούργιο.

Βέβαια, ὅσο ὁ χρόνος τῆς ζωῆς θά κυλᾷ, δέν θά ἐκλείπουν οἱ δυσκολίες, καί τὰ προβλήματα, ὑπαρκτά καί ἀναμφισβήτητα, θά μᾶς ταλανίζουν. Ἄρρωστιες πού γονατίζουν τήν ἀντοχή μας, τρικυμισμένες σχέσεις, οικονομικὴ κρίση, ἐργασιακά ἀδιέξοδα, δέ θά σταματήσουν νά πληγώνουν τὰ ἐνδότερα καί ἀνεξερεύνητα βάθη τῆς ψυχῆς μας. Ὅμως, ἡ κάθε μέρα πού ἔρχεται, ἡ κάθε στιγμή πού σημαίνουν οἱ δείκτες τοῦ ρολογιοῦ, εἶναι ἀσύλληπτα μοναδικές. Μιά εὐκαιρία νά ἀποθέσουμε μέ ἐμπιστοσύνη τό τιμὸν τῆς ζωῆς μας στά χέρια ἐκεῖνα πού κυβερνοῦν τὰ σύμπαντα. Κι ἂν φοβόμαστε τή φθορὰ καί τόν θάνατο, ὅπου μᾶς ὀδηγεῖ ὁ πανδαμάτωρ χρόνος, ζεῖ Κύριος ὁ Παντοκράτωρ, «ὁ καιροῦς καί χρόνους ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσία θέμενος», «ὁ λυτρούμενος ἐκ φθορᾶς τήν ζωήν μας». Κοντὰ Του «ἀνακαινισθῆσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης» μας. Ἡ χάρις Του «ἀφθαρτίζει καί καινοποιεῖ».

Καινούργιος χρόνος πάλι ξημερώνει! Ἄς τόν ἀτενίσουμε μέ αἰσιοδοξία καί μέ ἐλπίδα, ἀπλώνοντας τοὺς στόχους μας στήν κατεύθυνση τῆς προσωπικῆς μας ἀνακαίνισης. Ἄς πορευθοῦμε μετουσιώνοντας τήν καθημερινότητα τῆς ζωῆς μας σέ ἀγώνα καθομοίωσής μας μέ Ἐκεῖνον, πού εὐδόκησε νά εἰσελθοῦμε στόν «νέον ἐνιαυτὸν τῆς Χριστοπότης Του». Καί ἄς εἴμαστε ἀπόλυτα βέβαιοι ὅτι ἡ προσπάθειά μας θά εὐλογηθεῖ μέ δῶρα οὐράνια καί μέ τόν πλοῦτο τῆς θεῆς ἀγάπης.

Καλὴ καί εὐλογημένη χρονιά σέ ὅλους!

Μέ ὅλη μου τήν πατρικὴ ἀγάπη,

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ο ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ ΙΓΝΑΤΙΟΣ

